

Seurakuntatervehdys⁺

LAPPEENRANNAN EVANKELIS-LUTERILAISET SEURAKUNNAT | lappeenrannanseurakunnat.fi | nro 4/2024

Sara Latvus lähettinä Kambodžassa

sivu 8

MARI PARKKINEN:
KIRKOLLA ON
ANNETTAVAA
MYÖS NUORILLE

sivut 4–5

LAPPEENRANNAN
KIRKKOA
JUHLITTIIN

sivut 9–12

sivu 13

Näyttelijä Volter
Putron saha soi

sivut 6–7

Nuoriso vieraantuu
uskonnosta

sivut 18–19

Harrastuksena
ratsastus

sivu 20

RATA-Ryhmän
Niilo Ruokoniemi

”Tulkaa minun luokseni, kaikki te työn ja kuormien uuvuttamat. Minä annan teille levon.”

Matt. 11:25–30

PÄÄKIRJOITUS

Kuoleminen on kallista

Noilla sanoilla aloittaa Kotimaan päätoimittaja Freija Özcan pääkirjotuksensa 23.8.2024. Pääkirjoitus käsittelee hallituksen suunnitelmaa vähentää kirkon saamaa valtionosuutta lähes 20 miljonnalla eurolla. Suunnitelma perustuu pääministeri Orpon hallituksen kevään 2024 kehysriehessään tekemiin sopeuttamistoimiin liittyviin päätöksiin, joiden seurauksena arvioidaan kirkollisveron tuoton kasvavan epätarkoituksenmukaisesti.

Valtion rahoitus on korvaus seurakunnille lailla säädettyjen, yhteiskunnallisten tehtävien kuten hautaus- ja hautausmaahan siirtojen, väestökirjanpidon sekä kulttuurihistoriallisesti arvokkaiden rakennusten ja irtaimiston ylläpidon kustannuksista. Kirkko käyttää valtion rahoitusta yhteiskunnan lakiperusteisesti antamiin tehtäviin. Aiemmin kirkko sai osuuden yhteisöverosta, nykyään valtio rahoittaa kirkolle antamiaan tehtäviä.

Lakimuutosta varten valtionneuvosto on pyytänyt kirkkohallitukselta lausuntoa. Kirkkohallituksen nelisivuisessa lausunnossa sanotaan mm.: ”*Ei ole perusteltua, että seurakunnat joutuisivat huolehtimaan tehtäväs-*

tä pelkästään seurakunnan jäseniltä perittävien kirkollisverovarain, sillä seurakunnat vastaavat pääosin myös muiden kuin jäsentensä hautaamisesta (HE 204/2002 vp, s. 25).”

Jos hallituksen lakiuudistus toteutuisi kaavailusti, niin hautauksen kustannukset kasvaisivat n. 400 €. Lappeenrannan seurakuntien alueella haudattiin viime vuonna 778 ihmistä. Tähän lukuun sisältyy myös kirkkoon kuuluvien hautauskustannukset alueellamme kasvaisivat yli 300 000 €. Mistä kustannukset kassataan? Kirkollisveroa nostamalla olisi helppo vastaus, mutta yh-

”Yhteiskunnan antamat tehtävät tulisi kattaa yhteiskunnan rahalla.”

teiskunnan antamat tehtävät tulisi kattaa yhteiskunnan rahalla, eikä veronkorotus olisi oikeudenmukainen tapa. Jos kustannukset siirretään omaisten maksettavaksi, kuoleminen kallistuisi entisestään – neljäsataa on iso raha.

Lappeenrannan seurakuntayhtymän yhteisen kirkkoneuvoston nimeämä työryhmä teki katselmuksen Lappeenrannan alueen hautausmailla elokuussa. Hautausmaat olivat hyvin hoidettuja puistoalueita, joissa lappeenrantalaiset voivat vapaasti käyttää rauhoittumassa, hiljentymäs-

sä ja muistelemassa. Lappeenrannan kirkot ovat kulttuurihistoriallisesti tärkeitä rakennuksia. Näistä huolehtiminen on seurakunnan tehtävä. Kirkkorakennuksista huolehtiminen ei ole halpaa, ja usein se vaatii monien toimijoiden yhteistyötä. Kaikissa kirkkoissamme on korjaustarvetta, joten valtion avustusrahat tulevat tarpeeseen. Väestökirjanpito on myös asia, joka on annettu kirkon tehtäväksi. Se vaatii ammattitaitoisia työntekijäresursseja ja se maksaa.

Kirkko ei voi olla valtion erityissuojeluksessa. Kirkon tulee olla mukana valtion talouden tasapainottamistalkoissa, mutta kuinka se tapahtuu tasapuolisesti, oikeudenmukaisesti ja kohtuullisesti? Ratkaisun löytäminen on onneksi minua viisaampien asia.

HANNU HAIKONEN
Pääkirjoitustoimittaja

Seurakunta-tervehdys⁺

7.9.2024, SYYSKUU
57. vuosikerta

JULKAISIJA

Lappeenrannan seurakuntayhtymä

PÄÄTOIMITTAJA

Pääkirjoitustoimittaja Hannu Haikonen,
vastaava toimittaja Eija Fabritius

TOIMITUSSIHTEERI

Eija Fabritius
puh. 040 3126 818
eija.fabritius@evl.fi
Koulukatu 12, PL 45
53101 Lappeenranta

TOIMITUSNEUVOSTO

Eija Fabritius, Atso Suopanki,
Keijo Martikainen, Marja Talikka,
Matti Matikainen, Hannu Haikonen,
Teija Savolainen, Jukka Kosonen,
Olli Saarela ja Laura Hienonen (vv.)

Lehteä jaetaan maksutta kotitalouksiin. Lehteä on mahdollista myös tilata kotiin maksutta seurakuntayhtymän viestinnästä.

Painosmäärä 48 000.

Seuraava numero ilmestyy 30.11.
Juttuideat ja toiveet lehteen
21.10. mennessä osoitteeseen:
eija.fabritius@evl.fi

LAPPEENRANNAN
EV.LUT. SEURAKUNNAT⁺

KANNEN KUVA
Atso Suopanki

PAINO

Lehtisepät Oy, Kouvolan paino

MAINOSMYYNIT:
KAAKON VIESTINTÄ OY /
MEDIAMYYNTI ETELÄ-KARJALA

Kirsi Ala-Outinen puh.040 6485 973
Katja Broms puh.040 6694 253
Tarja Karhu puh.040 0854 661
Riku Kontio puh.040 6755 649
Eetu Partanen puh.040 6825 610
Maarit Vento puh.040 5540 036
Myyntijohtaja
Marja Niemikoski puh.044 7381 417

sähköpostiosoite
etunimi.sukunimi@media.fi

UUSI KASVO

Pappeus kulkee suvussa

Seurakuntapastori Marko Luukkala ei vie töitään kotiin.

29-vuotias Luukkala on kotoisin Oulun alapuolelta Kempeleestä.

– Murteesta huomaa sen, että puhun Oulua ihan voimakkaasti. Hänen isänsä ja isoveljensä ovat pappeja. Tämä vaikutti myös hänen suunnitelmiinsa.

– Hain lukion jälkeen teologiseen, mutta en silloin halunnut päästä. En jaksanut opiskella pääsykokeisiin ja olin tyytyväinen, kun en tullut valituksi kouluun.

Metsien ja metsästyksen ystävänä hän aloitti metsätaloustyöt Joensuussa vuonna 2016. – Toivoin, että siinä saisi so-

vittettua yhteen harrastuksen ja työn, mutta ei se koulu ollut sellaista kuin ajattelin. Siellä laskehtiin paljon matematiikkaa ja puuston tilavuuksia. Siinä huomasin, etten ole sellainen insinööri.

Hän alkoi miettiä uudelleen teologian opintoja. Vanhempien ja muiden läheisten kannustamana hän haki opiskelemaan teologiaa Joensuun yliopistoon ja aloitti opinnot vuonna 2018.

– Ensimmäisen vuoden jälkeen totesin, ettei minusta ole papiksi ja hain opettajapuolelle.

Viimeisinä opiskeluvuosina mieli muuttui. – Vaikka opettajan opinnois-

UUSI KASVO

Papin työ tomaisemanvaihdoksen

Juho-Kusti Koljonen kastettiin keskellä teologian opintoja.

Helsingissä ikänsä asuneen Koljosen, 32, kesäkuun alussa käynnistynyt pesti Lauritsalan vs. seurakuntapastorina kestää vuoden loppuun. Kirjoitettuaan ylioppilaaksi vuonna 2010 hän meni Laakson sairaalaan siivoojaksi laitoshuoltajan tittelillä, suorittaen välissä asevelvollisuutensa. Hän työskenteli aivoverenkiertohäiriopotilaiden kuntoutusosastolla.

– Osasto oli tosi toivoa antava, koska 95 prosentilla ihmisistä lähti paljon paremmassa kunnossa pois.

Hän aloitti vuonna 2016 Helsingissä teologian opinnot, jotka kestivät viime vuoden kevääseen. – Alkuperäinen ajatus taustalla oli, että halusin päästä yliopistoon ja teologiseen oli kuulemma help-

po päästä. Oltuani vuoden pappislinjalla huomasin, että tähän on mulle ihan oikea paikka.

Koljosen vanhemmat eivät kuuluneet kirkkoon ja hänelle oli pidetty lapsena ristiäisten sijaan nimenantotilaisuus.

– Kotona ei ikinä ollut sellaista ilmapiiriä, että kristinusko olisi jotenkin huono asia. Heillä oli vain ollut aikanaan oma synnys-erota kirkosta.

Lapsena hänen perheensä kävi joulukirkossa ja hän oli mukana seurakunnan säilyjoukkueessa ja nuorisokerhoissa.

– Ei kukaan kysellyt, kuulutko kirkkoon vai et. Kirkosta oli aina sellainen hyvä kuva.

Koljonen kävi vuonna 2017 kahden päivän tiiviin aikuisriippikoulun.

Atso Suopanki

Metsästystä harrastava Marko Luukkala suuntaa syksyllä sorsametsälle.

ta on ollut paljon hyötyä, niin en kuitenkaan halunnut työllistyä opettajaksi, vaan kutsumus tuli seurakuntaharjoittelun kautta.

Hyvä kuuntelija

Valmistuttuaan syksyllä 2023 Luukkala aloitti lokakuun alussa työt Sammonlahdessa seurakuntapastorin viransijaisena pap-

pisvihkimyksen seurassa kuun lopussa.

– Sain aloittaa maisterina. Se oli mulle tärkeää, ettei tarvinnut mennä heti syvään päätyyn papiksi, vaan sai oppia pikkuhiljaa käytännön asioita.

Elokuun alussa hän siirtyi Lappeen seurakuntapastorin virkaan. Työn vastuualueena on rippikou-

Atso Suopanki

Kusti-kutsumanimeä käyttävä Koljonen on nauttinut työssään eniten iloisten ja helposti lähestyttävien eteläkarjalaisten kohtaamisesta.

– Olin ollut teologisessa ensimmäisen vuoden, joten en tullut ihan pystymetsästä siihen. Hänet kastettiin rippikoulun päätteeksi Viikin kirkossa. – Se oli hieno ja mieleenpainuva hetki.

Kirkon töissä

Seuraava mieleenpainuva hetki oli tänä vuonna 24. toukokuuta, jolloin Koljonen vihittiin papiksi Mikkelin tuomiokirkossa.

– Siinä oikein konkretisoitui

sellainen uskon vahvistus.

Koljonen on sukunsa ensimmäinen pappi. Hän siunasi mummonsa kesäkuussa ja kastoi keuhkolläpän lapsen.

– Äiti on tosi ylpeä ja isäkin olisi ollut.

Ennen Lauritsalan pestiä hän työskenteli Helsingissä suntiona helmikuusta 2020 alkaen.

– Paljon toimituksia suntiona nähneenä tämä ei ollut silleen hirveän uusi ala.

Työmatka on lyhyt, sillä hän

lu- ja nuorisotyö.

– Nuorten aitous puhuttelee. Välillä on myös tärkeää päästä juttelemaan vähän vanhempien ihmisten kanssa ja ammentamaan heiltä elämäkokemusta.

Luukkala kuvailee itseään helposti lähestyttäväksi ja hyväksi kuuntelijaksi.

”Nuorten aitous puhuttelee.”

MARKO LUOKKALA

– Olen huomannut, että kuuntelutaito on äärettömän tärkeä papin työssä. Tykkään tutustua erilaisiin ihmisiin, heidän tarinoihinsa ja elämäänsä.

Hän meni naimisiin opiskeluaikana ja pariskunnan neljäs lapsi syntyi kesäkuussa. Tuoreen tyttären lisäksi perheeseen kuuluvat yksi-, kaksi- ja neljävuotiaat pojat.

– Vaikka työt tulevat valittavasti välillä myös kotiin, pyrin tekemään ne toimistolla, jotta pystyn sitten keskittymään kotielämään.

ATSO SUOPANKI

asuu Lauritsalan kirkkoa vastapäisessä talossa.

– Aina kun avaa sälekaihtimet näkee heti, missä kirkko on ja muistaa, kenellä on töissä.

Lappeenranta oli Koljoselle entuudestaan tuttu, sillä hänen onsona asuu Sammonlahdessa. Suurin osa läheisistä asuu kuitenkin pääkaupunkiseudulla, mukaan lukien Espoossa asuva puoliso.

”Äiti on tosi ylpeä ja isäkin olisi ollut.”

KUSTI KOLJONEN

– Välimatka on junalla vain pari tuntia, niin eipä tuo aiheuta paljoa vaivaa.

Vapaa-ajallaan hän harrastaa muun muassa geokätköilyä ja lukemista.

– Viime vuonna luin uudestaan Stephen Kingin Musta torni-sarjan, se on aika työmaa.

Elokuvista häntä kiinnostavat eniten kauhu, jännitys ja scifi.

– Viimeksi kävin katsomassa Dune 2:n. Dyyniä olen yrittänyt lukea viimeisen vuoden. Se on vetävä kirja, mutta jotenkin se aina vain jää.

ATSO SUOPANKI

SARJAKUVA

Mika Kolehmainen

M. Kolehmainen-24

Terveisiä seurakuntalaisille?

Tule rohkeasti ilman ennakkoluuloja katsomaan, mitä seurakunnassa tapahtuu. Mukaan voit tulla aluksi vain katsomaan ja tapaamaan työntekijöitä eri tilaisuuksiin. Tilaisuudet ovat maksuttomia.

MATTI MATIKAINEN

lä ja Lappeenrannassa sekä Kymen Piirin hallituksessa. Nykyisin olen Kaakkois-Suomen Demarinaisten hallituksen jäsen ja Lakan sukuseuran puheenjohtaja, Lappeenrannan Lentoasemasäätiön hallituksen jäsen ja kirkkovaltuutettu. Seurakuntaan ja sen toimintaan johti oman uskon-elämän rakentuminen ja voimistuminen.

Millaisia tehtäviä sinulla on Lappeenrannan sr:ssa / seurakuntayhtymässä?

Tällä toimintakaudella olen yhteisen kirkkovaltuuston jäsen ja Lappeenrannan seurakuntaneuvoston varajäsen, kasvatuksen työryhmän jäsen ja Koulukatu 10:n hallituksen jäsen.

Missä asioissa haluat vaikuttaa työssäsi?

Haluan toimia ja vaikuttaa siihen, että seurakunta olisi hyvä työpaikka kaikille sen piirissä toimiville ja se olisi haluttu työpaikka. Toivon, että seurakunta ja uskossa eläminen voisi olla ihmisille ns. normaali tapa olla ja elää – eli että olisi ihan hyväksyttävää ja normaalia osallistua kirkon toimintaan, käydä jumalanpalveluksissa ja rukoilla aktiivisesti. Haluan siis vaikuttaa asenteisiin.

Onko asioita mistä olet huolissasi / haluaisit parantaa kirkossamme?

Olen todella huolissani asenteista ja

Piispa Mari Parkkinen siunasi kirkkoherra Jaana Pussisen virkaansa.

Jaana Pussinen siunattiin Lauritsalan seurakunnan kirkkoherran virkaan

SUNNUNTAINA 4.8. vietettiin Lauritsalan seurakunnassa kirkkoherra **Jaana Pussisen** virkaanasettamisen juhlaa. Piispa **Mari Parkkinen** asetti ja oli avustajineen siunaamassa kirkkoherraa tehtävänsä. Messun jälkeen juhla jatkui seurakuntakodilla ruoan, puheiden, musiikin ja iloisen naurun merkeissä.

Lauritsalan uusi kirkkoherra valittiin virkaansa 22.2.2024 ja hän aloitti tehtävässään 1.4.2024. Virallista virkaan asettamis- ja siunaustilaisuutta juhlittiin 4.8.2024.

Kirkkoherra Pussinen on paljasjalkainen lauritsalainen ja on ollut Lauritsalan seurakunnan toiminnassa ja työssä mukana omasta rippikoulustaan lähtien. Pussinen on kertonut olevansa hyvin sitoutunut omaan asuina-lueeseensa ja sen ihmisiin.

— Saimme viettää virkaanasettamisen juhlaa ihanaan aikaan kesästä. Oli myös hienoa, että saimme päättää tämän kesän viimeisen rippikoulun tähän yhteiseen messuun. Piispa Mari vieraili rippileirillämme tapaamassa minua ja rippileiriläisiä ennen juhlapäivää, ja toivottavasti siitä jäi kaikille leiriläisille mukavat muistot. Piispa osallistui Kesärannan Suurmestari -kilpailuun ja pärjäsi siinä oikein hyvin.

Virkaanasettamisjuhlaa ei ehtinyt jännittää, sillä Pussinen oli koko juhlaa edeltävän viikon rippileirillä.

— Jännitys tuli hetkeä ennen messun alkua, mutta se kertoo

EUA FABRITIUS

Lauritsalan seurakunta on muodostunut entisen Lauritsalan kauppalan tehdasyhteisön perinteiltä. Seurakunta on aktiivisesti mukana alueen toiminnassa 8000 seurakuntalaisen, paikallisten yhdistysten ja vapaaehtoisten kanssa. Lauritsalan seurakunnan maamerkki on Lauritsalan kirkko "Taivaan valo", jonka piipäsiirissä toimiva seurakunnan lähetykskahvio "Puoti ja pannu" sekä tiistain muskarit ja ilmaisuokailut ovat suosittuja kohtauspaiikkoja.

Henkilöstö muisti kirkkoherra Jaana Pussista virkaanasettajaisjuhlassa. Kuvassa Anne Seino (oik.) ja Jaana Pussinen.

KIRKON TÖISSÄ

Piispan työ on yllättänyt monipuolisuudellaan

Mikkelin hiippakunnan piispa Mari Parkkinen on työskennellyt nykyisessä tehtävässään noin vuoden. Se, että piispalla on paljon töitä, ei yllättänyt, mutta tehtävien moninaisuus tuli positiivisena yllätyksenä.

Haastattelu tehtiin piispa **Mari Parkkinen** rippileiriin tutustumisen ohella. Aiemmin Imatran seurakunnan kirkkoherrana toiminut Parkkinen vieraili Lauritsalan seurakunnan rippileirillä Kesärannassa elokuun ensimmäisenä päivänä. Ohjelmaan kuului erilaisia aktiviteetteja rippiläisten kanssa, mutta myös keskustelu vasta valitun Lauritsalan kirkkoherran kanssa.

Piispan töihin kuuluu tietenkin hiippakuntansa hengellisetä elämästä vastaaminen ja sen ohjaaminen. — Näen tärkeänä tehtävänä tukea työyhteisöjä tässä tehtävässä, Parkkinen sanoo.

Mikkelin hiippakunnan edustajana piispa osallistuu myös kokonaisriskollisiin töihin, kuten yhteistyöhön järjestöjen kanssa, piispaainkokouksiin, kirkolliskokoukseen ja ylipäätään hallinnollisiin tehtäviin.

— Olen jo kiertänyt hiippakunnassa tutustumassa seurakuntiin ja toimintaan, mutta varsinaisia piispantarkastuksia en ole vielä tehnyt. On ollut tosi kiva tavata seurakuntien työntekijöitä ja luottamushenkilöitä sekä seurakuntalaisia.

Yksi puoli piispan työssä on osallistua jumalanpalveluselämään.

— On ollut hienoa saada osal-

listua erilaisiin messuihin, kuten kirkkoherrojen virkaanasettamisiin, kirkkojen juhlamessuihin ja muihin erilaisiin messuihin, Parkkinen toteaa.

Kaiken kaikkiaan Parkkinen pitää piispan tehtävää erittäin monipuolisena ja mielenkiintoisena.

— Ehkä yllättänyt on papereiden määrä, joihin joutuu tehtävien ohessa perehtymään, hän hymyilee.

Nuorten kuuleminen on tärkeää
Koska olemme rippileirillä nuorten parissa, on pakko kysyä, ehtikö piispa tavata nuoria työssään?

”Elämän syvin olemus on pienissä arjen hetkissä.”

MARI PARKKINEN

— Pyrin hakeutumaan tilanteisiin, joissa tapaam nuoria ja voim kuunnella, mitä heillä on sanottavaa. Meidän on tärkeää kuunnella, mitä heille kuuluu ja miten kirkko voisi tukea heidän elämänsä, Parkkinen sanoo.

Piispa Parkkinen mielestä kir-

Piispa Mari Parkkinen vierailee mielellään tutustumassa seurakuntien arkeen.

kolla on annettavaa myös nuorille, ja näkee tässä potentiaalia. — Meillä on ainutkertainen mahdollisuus kulkea nuorten kanssa rippikoulun ajan ja kertoa heille sinä aikana kristinuskon perusasioista, Jumalasta ja Jeesuksen ristiinastuksesta.

Parkkinen näkee kirkolla tärkeän roolin toivon näköalojen esille tuomisessa, niin nuorille kuin muillekin ikäpolville.

— Olin vähän huolissani nuorisobarometrista, jonka mukaan nuoret ajattelevat, että heidän tulee pärjätä tässä maailmassa yksin. Siinä meillä on kirkkonaikin tekemistä; kenenkään ei tarvitse selvitä yksin ja meidän pitäisi vielä vahvemmin sanoittaa ydinsanomamme lähimmäisenrakkaudesta.

Nuorten kynnistymisestä puhutaan aika ajoin. Parkkinen pohtii ilmiön kertovan ehkä näköalattomuudesta.

— Media ja some ovat täynnä uhkakuvia ja negatiivisia uutisia. Kaikki tuska kulkee nykyisin mukana puhelimessa. Aiemmat sukupolvet pystyivät helpom-

Eija Fabritius

Riparilaiset Aslak (vas.) ja Sipi ovat viihtyneet leirillä hyvin.

piispan ja kysyä mieltä askarruttavia asioita.

Riparilaiset tuntuivat suhtautuvan piispaan arvokkaasti ja hillitysti, piispan esittelyä kuunnellen. Selvästi riparilaisiin teki vaikutuksen piispan työhistoria,

johon kuuluu pitkä työura media-alan ammattilaisena sekä ulkomailla työskentely.

Riparileirille osallistuminen oli selvää
Miltä ripari ja erityisesti käsillä

min kontrolloimaan viesti- ja informaatiotulvaa, kun vaihtoehtoja asioiden seuraamiselle oli vähemmän, eivätkä ne koko ajan olleet läsnä.

Parkkinen kuitenkin lohduttaa maailmantuskasta kärsiviä ajatuksella, että koko kristinuskon voitto lähti ihmisyiden synkimästä hetkestä.

— On ymmärrettävää, että välillä tuntuu toivotomalta. Mutta toivoa luo sekin jos pystymme näkemään ne pienetkin asiat, joista onni tai tyytyväisyys kumpuaa. Elämän syvin olemus on niissä pienissä arjen hetkissä.

Polarisaatiota on ollut aina
Polarisaatiota puhutaan mediasa ja yhteiskunnallisessa keskustelussa nykyään paljon. Parkkinen toteaa ilmiötä olleen aina.

— Me näemme somessa ihmisyysdestä tai toisista ihmisistä vain yhden puolen. Se voi olla rakennettua ja jokaisella meillä on oma uhkailansa. Tosiasia on, että me kaikki rämmimme ihan samanlaisissa tuskissa ja ristiriitaisuuksissa. Parkkinen myös muistuttaa, että

Jeesus oli aikoinaan hyvin radiikaali.

— Kirkon on oltava vastavoima. Eli kertoo hälyn keskellä hiljaisuudesta. Väkivallan keskellä rauhasa. Ahdistuksen keskellä toivosta. Kirkon tehtävä on olla hyvyiden ja armon ja rakkauden puolella. Kaiken sen tuskankin keskellä. Meidän on myös uskallettava sanoittaa ja elää sen mukaisesti.

”Kenenkään ei tarvitse selvitä yksin.”
MARI PARKKINEN

Vaikka joskus näyttää siltä, että näkemykset evlut. kirkon sisälläkin jakautuvat ja eriävät, ei Parkkinen ole asiasta huolissaan.

— Ei siinä ole mitään uutta, tätä on tapahtunut kautta historian. Meitä kutsutaan siihen, että erilaisuudessaakin meidän pitäisi osata kunnioittaa toisiamme. Jeesuksen pelastustyö on aina henkilökohtainen.

EUA FABRITIUS

Toisten kunnioittamista Parkkinen haluaisi lisättävän keskusteluihin.

— Ihmiset käyttäytyvät hyvin ikävästi toisiaan kohtaan niin arjessa kuin somekeskusteluissa. Kunpa oppisimme kulkemaan edes osan matkaa toisen kengissä.

Parkkinen toivookin, että meistä jokainen työskentelisi sen eteen, ettei ainakaan vahvistaisi jakautumista tai toisten ikävää kohtelua. Että olisimme valmiita kuulemaan ja kuuntelemaan myös niitä toisenlaisia näkökulmia.

— Näen, että se voi toteutua, jos jokainen sitoutuu siihen omassa elämässään.

Kirkkoon luotetaan yhä
Kiertäessään hiippakuntaa piispalle on muodostunut vankka mielikuva siitä, että evlut. kirkolla Mikkelin hiippakunnassa on hyviä työntekijöitä, jotka tekevät sydämellään töitä.

— Täytyy myös muistaa, että yhden vuoden aikana evlut. kirkon työntekijöille kertyy seurakuntalaisten kohtaamisia huikaut 18 miljoonaa kertaa. Kirkolla ylipäätään on sellainen maine, että meihin luotetaan, että olemme hyvä yhteistyökumppani.

Tämä näkyy muun muassa siinä, että kirkon henkilöstöä kutsutaan kriisipalaveriinkin ja pyydetään valmiusharjoituksiin.

— Kirkko nähdään hengellisen ja henkisen resilienssin ammatilaisena ja kirkolla on paljon annettavaa näissä.

Vaikka evlut. kirkon ja seurakuntien tekemää työtä ja osaamista ei välttämättä olla yhteiskunnassa tunnustettu ja sitä voisi yhteiskunnassa hyödyntää nykyistä paremmin, piilee siinä myös vaaransa. — On nähtävissä, että kirkkoa ja kolmatta sektoria pyydetään apuun yhteiskunnan tukiverkkojen heikentyessä. Tässä on oltava tarkkana, sillä yhteiskunnalla on tietty asiat, jotka sen tulee hoitaa. Me olemme vain tukitoimijia ja kannamme tietenkin korttemme kekoon, mutta yhteiskunnan tulee huolehtia niistä mitä yhteiskunnan tulee huolehtia, me olemme hengellisen työn tekijöitä, Parkkinen painottaa.

JO VUODESTA 1928
Yksilöllistä palvelua yli 94 vuotta

TOLVANEN OY
HAUTAUSTOIMISTO JA KUKKAKAUPPA

Kauppakatu 53, Lappeenranta • puh. 453 0568
kukkakauppa.tolvanen@kympp.net • hautaustoimistotolvanen.fi
Voit tilata myös verkkokaupassa www.ekukka.fi

Savitaipaleen
Kukka ja Hautaus Oy

Peltolalahdentie 32 Puh. 040 718 6153
www.savitaipaleenkukkajahautaus.fi

KUKKAKAUPPA - HAUTAUSTOIMISTO

Nyberg Oy

Alan ammattitaitoista palvelua
www.nybergoy.fi

Kauppakatu 41
puh. (05) 451 3449
53100 LAPPEENRANTA

Välitie 6
puh. (05) 453 4200
54100 JOUTSENO

Mirjamin Kukka

HAUTAUSTOIMISTO - KUKKAKAUPPA

KOULUKATU 19, PUH. 05-453 1604, 045 128 9360
mirjaminsukka@gmail.com, www.mirjaminsukka.fi

Loimaan Kivi Oy:n hautakiviedustus

KESÄMÄEN LEIPOMO

KAHVILA MYYMÄLÄ

Puh. 05 4569 175

Kourula: Karankokatu 3

www.kesamaenleipomo.fi

TAKSI SAIMAA

— PAIKALLINEN, PALVELEVA TAKSI

TAKSI-keskus 0200 60 400
(108€/puhelu+1,01€/min)

KELA-taksi 0800 555 123
(maksuton)

taksisaimaa.fi

**HAUTAKIVET
KAIVERUKSET
KULTAKSET
YM. ALAN TYÖT**

KIVIKOKKO OY
Pikkalanlahdenkatu 4, 53500 Lpr,
puh. 458 1874, 0400 909 084
www.hautakivi.com

Persoonaalinen Pikku Putiikki

PG-Fashion
Ritva Vaintola
050 538 1919
Oksasenkatu 8, Lpr

Monitoimisenorit tarjoavat kotiin avustus-, seura-, hoiva- ja siivouspalvelua sekä piha- ja lumitöitä.

Asiakaspalvelumme valitsee joukostamme juuri teille sopivan ja luotettavan avustajan tai työntekijän.

Tuntiveloitus on 27/35€ + alv. ja siitä voi saada kotitalousvähennyksen.

Puh. 040 557 0752

Osuuskunta Monitoimisenorit www.oskmonitoimisenorit.fi

KIRKKOMUSKARIN SYYSKAUSI 26.8.–5.12.24 AVOIMET JA ILMAISET RYHMÄT

4–6v muskarikuorot Ryhmät vauvoille taaperoilta perheryhmät ja yli 2-vuotiaat

Lisätiedot: lprkirkkomuskarit@evl.fi
www.lappeenrannanseurakunnat.fi
#lprkirkkomuskarit

LAPPEENRANNAN EV.LUT. SEURAKUNNAT

YSTÄVÄPERHEEKSI OPIKSELIJALLE?

Kansainvälinen ystäväperhetoiminta tarjoaa mahdollisuuden tutustua uuteen kulttuuriin ja harjoittaa kielitaitoa paikkakunnallasi.

Ystäväopiskelija ulkomailta

Ystäväperhetoiminnan kautta eteläkarjalaiset perheet voivat saada itselleen kansainvälisen ystäväopiskelijan LUT-yliopiston tai LAB-ammattikorkeakoulun kansainvälisten opiskelijoiden joukosta. Tavoitteena on antaa opiskelijoille mahdollisuus tutustua suomalaiseen kulttuuriin ja perhe-elämään. Vastavuoroisesti kotoinen arکمme rikastuu ja kansainvälistyy.

Miten mukaan?

Ystäväperheiden ilmoittautumisia odotetaan **11.9. mennessä**. Opiskelijat ja perheet sovitetaan yhteen molempien toiveiden mukaisesti.

LUE LISÄÄ JA TEE HAKEMUS:

LISÄTIETOA:

Tanja Karppinen, puh. 0400811233, tanja.karppinen@lut.fi

Wilma Kylmä, puh. 0504420765, wilma.kylmala@lut.fi

Sari Kosonen, puh. 0403126823, sari.kosonen@evl.fi

Nuoriso vieraantuu uskonnosta, mutta haluaa elää eettisesti

Yhä harvempi nuori näkee uskonnon keskeisenä elämään merkityksellisyyttä antavana tekijänä. Tämä ei kuitenkaan johda nihilismiin tai toivottomuuteen.

Varsin yleinen käsitys on, että nuoret ikäluokat voivat Suomessa pahoin, ja heidän näköalansa tulevaisuuteen ovat hyvinkin synkkiä.

Näitä väitteitä kumoo faktopohjalta uusin nuorisobarometri, johon haastateltiin puhelimitse tai verkossa yli 1800 nuorta.

Valtion nuorisoneuvoston ja Nuorisotutkimusseuran kokoama nuorisobarometri on vuodesta 1994 lähtien toteutettu 15–29-vuotiaiden, Suomessa asuvien nuorten arvoja, asenteita ja näkemyksiä luotaava tutkimusarja.

Sen aiheeksi valittiin nyt ensimmäistä kertaa katsomukset ja hengellisyys.

— Maailman- ja elämäntutkimuskeskityksiin siitä, millainen maailma on ja miten siitä voi saada luotettavaa tietoa. Katsomukset kertovat myös siitä, millainen elämä on arvokasta ja millä tavalla yksilön tulisi toimia, taustoitaa dosentti **Tomi Kiilakoski** Nuorisotutkimusseurasta.

Hänen mukaansa uusi barometri tarjoaa kiinnostavia välähdyksiä siitä, miten nuoret näitä kysymyksiä ratkovat.

— Se auttaa myös vastaamaan siihen, miltä nuorten maailma näyttää tilanteessa, jossa uskonto ei enää ole yksilön elämää säätelevä mittatikka.

Uskonollisuuden merkitys on vähentynyt

Maailmistuminen on länsimaissa jo pitkään ollut valtavirtainen ilmiö. Yhä enemmän käydäänkin keskustelua siitä, onko kristinuskolla ja muilla uskonnoilla enää lainkaan sijaa julkisessa elämässä.

Tilanne luonnollisesti koskee myös nuorten kannalta keskeistä toimintaympäristöä, koulua.

Nuorisobarometrin vastaajista valtaosa suhtautui varsin liberaalisti siihen, että koulun tiloissa ihmisillä olisi esillä esimerkiksi pieniä uskonollisia symboleita.

— Pään peittävien huivien osaltaakaan ei nähty ongelmia. Yli 70 % vastaajista sallisi myös opettajien käytävän niitä, Kiilakoski sanoo.

Hän arvioi, että uskonnon merki-

tyksen hupertuminen ei johdakaan haluun sulkea uskontoa pois julkisesta tilasta.

— Pikemminkin siihen suhtaudutaan yhtenä tapana osoittaa yksilöllisyyttään. Tämän päivän nuoret ovat aikaisempaa yksilöllisempiä.

Altruismi antaa elämään merkityksellisyyttä

Vastauksista ilmeni, että valtaosalla nuorista kiinnittyminen suomalaiseen yhteiskuntaan on hyvällä tasolla.

— Tämä on rohkaisevaa, kun mietitään, millaista maailman aikaa nyt elämme. Nuoret ovat myös pari vuotta sitten pandemian aikana kokeneet elämässään voimakkaita rajoituksia. Barometrissä kysyttiin myös sitä, mitkä asiat antavat nuorten elämään eniten merkitystä.

Luetelluista kymmenestä asiasta heille vähiten tärkeitä olivat uskonto ja seurakunta tai muu hengellinen yhteisö.

— Tämänkin tulos kertoo uskonnon vähenemistä roolista nuorten maailmassa. Uskonnottomuus ei kuitenkaan tarkoita merkityskatoa, vaan erilaisten yhteisöllisten seikkojen korostumista.

Kiilakosken mukaan esille nousivat erityisesti sosiaaliset suhteet ja oikeudenmukaisen elämän tärkeys.

— Kaksi kolmannelta nuorista oli sitä mieltä, että elämän merkitys syntyy tulevista sukupolvista ja elämän edellytysten säilyttämisestä heille.

Tomi Kiilakoski arvelee, että evankelis-luterilaisen kirkon suurin huolenaihe ei olekaan se, että nuorten hengellinen elämä siirtyisi kristinuskosta uushenkisyyteen tai jonnekin muualle.

— Uskonto ei tätä joukkoa oikein kiinnosta, eikä se ole arjessaan läsnä. Nuorten näkökulmasta on mahdollista elää hyvää elämää ilman hengellisyyttä. Tällainen elämäntapa ei myöskään johda nihilismiin tai toivottomuuteen.

Kiilakosken mukaan nuoriso viitoittaa tietä kohti moniäänistä ja monikulttuurista yhteiskuntaa.

— Sellaisessa erilaiset katsomukset elävät keskenään rinta rinnan.

Uskonnottomuudesta tuli uusi normaali

Kirkon tutkimus ja koulutus-yksikön johtaja **Hanna Salomäki** on kirjoittanut uuteen nuorisobarometriin yhdessä tutkija **Kimmo Ketolan** kanssa artikkelin nuorten suhteesta maallistuvaan yhteiskuntaan.

Tutkijat luokittelevat ihmiset uskontosuhteen osalta kolmeen havaittuun erilaiseen katsomustyyppiin.

— Useat tutkimukset osoittavat, että uskonollisten ja uskonottomien välistä löytyy hyvin laaja joukko välimuotoja. Olemme nimenneet heidät sumearajaisiksi, Salomäki toteaa.

— Erilaiset katsomukset näyttäytyvät heille luontevana osana koulun arkea. Vain harvat nuorisobarometrin vastaajat ajattelivat, että uskonnon ei tulisi näkyä lainkaan koulussa.

Koulussa esiintyvä katsomuksellinen moninaisuus ei olekaan nuorille mikään uusi juttu.

— Moninaisuushan on jo valmiiksi läsnä heidän elämänsäpiirissään esimerkiksi kulttuurin, median ja sosiaalisen median kautta.

Salomäen mukaan on siirrytty vaiheeseen, jossa uskonto ei enää ole sellainen asia, johon ei saa leimautua tai josta ei voi puhua ääneen.

— Tällainen kehitys voi tuoda suomalaisille aivan uudenlaisia uskontokulmaa. Ehkä uskonto onkin vähän arkipäiväisempi asia, mitä on aikaisemmin ajateltu.

”Ehkä uskonto onkin vähän arkipäiväisempi asia, mitä on aikaisemmin ajateltu.”

HANNA SALOMÄKI

Kyseistä ryhmää leimaa hybridimuotoinen uskonollisuus. Samassa ihmisessä saattaa esiintyä monenlaista hengellistä virtausta, joskus ristiriitaisiakin.

— Joku voi ajatella olevansa uskonnoton. Silti hän kertoo uskovan Jumalaan ja toisinaan myös rukoilevansa.

Salomäen mukaan jo aikaisemmissa nuorisobarometreissa uskonollinen vakaumus on mielletty vähemmistökokemukseksi. Sama suuntaus jatkuu edelleen.

Vaikka Suomessa ollaan suurelta osin luterilaisen kirkon jäseniä ja moni nuori käy rippikoulun, niin uskonollisten vastaajien ryhmään kuuluvista yli puolet koki olevansa vähemmistöä.

— Tämä korostaa tapahtunutta kulttuurista muutosta suomalaisen suhteessa uskontoon. Uskonnottomuus on meillä muodostunut uudeksi normaaliksi.

Kouluissa hyväksytään moninaisuus

Hanna Salomäki toteaa, että kouluissa esiintyvä uskonollinen moninaisuus ei jää vain siihen, että omaa uskontoa voi tuoda esille uskonollisin symbolein tai päätä peittävällä huivilla.

Nuoret kaipaavat myös sitä, että koulussa on mahdollista pohtia ja ilmaista vapaasti omaa vakaumustaan.

Pauhan mukaan arvojen osalta islamilaisten nuorten ja muiden barometriin vastanneiden kesken ilmeni vain vähän eroja.

— Kaikki vastaajat pitivät kotia, perhettä sekä luonnonmukaista elämää tärkeinä. Myös tieteeseen luotettiin vahvasti.

Keskeinen ero verrattuna evankelis-luterilaisiin ja uskonottomiin nuoriin liittyi uskonollisuus-

teen. Monilla mittareilla arvioituna islamilaiset nuoret ovat selvästi uskonollisempia.

— Iso osa heistä näki elämän merkityksellisuuden syntyvän suhteesta jumaan.

Uskonollisuus ei kuitenkaan välttämättä heijastu juurikaan musliminuorten arkipäiväiseen elämään.

Vain hieman yli kolmannes heistä osallistuu uskonollisiin tilaisuuksiin vähintään kerran kuukaudessa.

Ollaan osa suomalaista, mutta myös globaalia yhteisöä

Kun islaminuskoisilta nuorilta kysyttiin kuulumista suomalaiseen yhteiskuntaan ja sitä laajempiin poliittisiin yhteisöihin, niin tulokset poikkesivat hieman muista vastaajista.

”Kaikki vastaajat pitivät kotia, perhettä sekä luonnonmukaista elämää tärkeinä.”

TEEMU PAUHA

Lähes kaksi kolmesta nuorista suomalaismuslimeista arvioi kuuluvansa ”melko kiinteästi” suomalaiseen yhteiskuntaan.

— Muista ryhmistä musliminuoret eroavat siinä, että he katsovat kuuluvansa korostetusti islamilaiseen yhteisöön.

Teemu Pauha huomauttaa, että islam on hyvin konkreettisesti maailmanlaajuinen uskonto.

— Sen painotukset eri puolilla maailmaa vaihtelevat varsin paljon. Suomeenkin on tullut muslimi-meitä hyvin monesta suunnasta.

Islaminuskoiset nuoret saattavat suuntautua vanhempiensa alkupeiräimäiden muslimiperinteisiin hyvin kriittisesti.

— He pitävät sitä jonakin kulttuurina, eikä oikeana islamina. Mieluummin samaistutaan globaaliin muslimiyhteisöön.

Monipuoliset ja laadukkaat fysioterapia- ja hierontapalvelut

Ajanvaraus puh 020 743 7290 tai www.fysio-eskola.fi

Olemme EKHVA:N omaishoidon palvelusetelituottaja. **Siemoreille omat aktiivivan fysioterapian ryhmät. Lisätietoja puhelimitse.**

KunnonKaupasta

NewFeet ja Berkemann tilavaleiset kengät, joissa varpaille jää tarpeeksi tilaa. Ei hiehtäviä sisäsaumojia. **Lääkinnällisiä tukisukkia useita eri malleja.** KunnonKauppa Valtakadulla katutasossa.

Fysio-Eskola **KunnonKauppa**

Valtakatu 38, 5 krs. Lpr • 020 743 7290

Enemmän elämään 40%

Kenkien kesämallisto tarjouksessa, jopa -40%

KARJALOVE

LaatuJalka

Merja Kosonen

Puh. 044 972 5048
www.laatuJalka.fi

Jalkojen hoitoa koti- ja laitospäiväisinä Omaishoidon palvelusetelituottaja

TURVALLISTA ASUMISTA HALEJA JA HOIVAA KOSENKODISSA

040 143 0456

www.kosenkoti.fi

JOTTA KOTONA OLISI HYVÄ OLLA

Hyvinvointi Saraste

- Jalkahoidot kotiin
- Sairaanhoidajan palvelut - verinäytteet - injektiot ym. - lääkkeenjako ym.
- Kotihoito- ja tukipalvelut - pesuapu, kauppa, ulkoilu, asiointi

Yhteydenotot
050 443 0006 Virve
050 543 2631 Kaisa

www.hyvinvointisaraste.fi

Valmistaudu syksyyn Fysiowirellä!

Iho- ja kynsimuutosten hoito, alaraajojen fysioterapia jalkaterapeuttin vastaanotolta.

Kroppa rennosti, kireydet pois rentouttavalla hieronnalla.

Hemmotteluhoidoilla pirteyttä syksyyn!

Monipuoliset ja laadukkaat fysioterapia- ja hierontapalvelut

Ajanvaraus puh 020 743 7290 tai www.fysio-eskola.fi

Olemme EKHVA:N omaishoidon palvelusetelituottaja. **Siemoreille omat aktiivivan fysioterapian ryhmät. Lisätietoja puhelimitse.**

KunnonKaupasta

NewFeet ja Berkemann tilavaleiset kengät, joissa varpaille jää tarpeeksi tilaa. Ei hiehtäviä sisäsaumojia. **Lääkinnällisiä tukisukkia useita eri malleja.** KunnonKauppa Valtakadulla katutasossa.

Fysio-Eskola **KunnonKauppa**

Valtakatu 38, 5 krs. Lpr • 020 743 7290

KOLUMNI

JOKAINEN UUTINEN ON LAULUN ARVOINEN

NYKYPÄIVÄN KAUPALLISILLE medioille tavoitettujen lukijoiden, kuulijoiden tai katselijoiden runsas määrä on elinehto. Markkinatalouden mekanismit ohjaavat myös valtamediaa ja verkkouutisten klikkauksia kalastellaan elinkeinon säilyttämiseksi. On hyvä tiedostaa, ettei mistä tahansa ole järkevää uutisoida, sillä kaikki aiheet eivät kiinnosta laajoja ihmismassoja.

Tämä on tietysti harmi, sillä monet tylsät ja epäkiinnostavatkin asiat voisivat sivistää meistä monia. Toisaalta runsaasti näkyvyyttä saavien aiheiden vähättelevä kritisointi ei näyttäne järkevältä, sillä on todennäköistä, että monet muut ovat näistä samoista teemoista kovinkin kiinnostuneita.

Ajankohtaisesta aiheesta saatetaan kirjoittaa kymmenittäin uutisia, mikä ei luonnollisestikaan miellyttä heitä, jotka ennemmin lukisivat muista teemoista. Toisaalta uutistulvaärsytyksen taustalla voi olla arvostitiriitä – uutiset inhottavat, koska ne eivät tue lukijan omaa maailmankuvaa halutulla tavalla.

Kun ylintä päätöksentekovaltaa yhteiskunnassa käyttävä hallituspuolueen kansanedustaja ilmoittaa, ettei vaikkapa Suomussalmen simpukoista olisi sopivaa uutisoida yhtään enempää, ovat kannanotot taustalla piilevät asenteet vapaan median kannalta huolta herättäviä.

Demokratian ja medianvapauden kannattajan mieleen voi väistämättä vyöryä pelko vallankäyttäjän lausunnon taustamotiiveista. Oli lausunnon taustalla mitä tahansa, demokratiaa ammatikseen palvelevana kansanedustajana olisin astetta varovaisempi kannanotoissani toimittajien tekemisiä arvioidessani.

Kun lainsäädäntöön osallistuvat vallankäyttäjät suhtautuvat kielteisesti median tapaan uutisoida ja samalla puoltavat esimerkiksi Yleisradion rahoituksen minimointia, on kansalaisten huoli ymmärrettävää. Kansaa puhututtavien asioiden käsittely laajasti eri näkökulmista on kallisarvoista yhteiskuntatyötä ja oikeus saada riippumatonta tietoa on viimeinen oljenkortemme valheiden ympäröimällä somevuosisadalla. Samalla oikeus uutisoida vapaasti on mediatalojen luottamuksen ja liiketoiminnan alkujuuri.

ELMO

Urkujuhla

su 22.9. Lappeen Marian kirkossa, Valtakatu 35

Messu klo 10

Piispa vihkii uudet urut käyttöön.

Messun jälkeen kirkkokahvit

Tarjolla suolaista ja makeaa leivonnaista. Kahvien aikana on mahdollisuus kuunnella puheenvuoroja urkujen vaiheista suunnitellupöydältä valmiiksi soittimeksi, sekä kysellä urkurakentajilta tarkempia yksityiskohtia.

Uusien urkujen ensikonsertti klo 13

Soittajana urkuri ja urkutyöryhmän asiantuntijajäsen Pekka Suikkanen.

LÄHETYSTYÖ

Kambodžalaisten apuna

Sara Latvus on toiminut kaksi vuotta Kaakkois-Aasiassa sijaitsevan Kambodžan pääkaupungissa Phnom Penhissä Suomen Lähetysseuran hankehallinnon asiantuntijana.

17 miljoonan asukkaan Kambodžassa 70 prosenttia väestöstä asuu maaseudulla. Pääkaupungissa asuu miljoona ihmistä. 32-vuotias Sara Latvus on kärvistellyt tänä vuonna muiden kanssa paahtavissa helteissä. – Huhtikuu on kuumin kuukausi, useina päivinä oli lämmintä 40–41 astetta. Äärimmäisen kuumia päiviä on yhä enemmän. Se on iso ongelma etenkin paikallisille ihmisille.

Suomen Lähetysseuralla on Kambodžassa seitsemän kumppania: vuonna 2016 syntynyt evankelistuterilainen kirkko ja kuusi kansalaisjärjestöä. Näihin lukeutuvat esimerkiksi kaksi lastensuojelujärjestöä, joista toinen, First Step Cambodia, on erikoistunut tukemaan seksuaalisesti hyväksikäytettyjä lapsia. Muut järjestöt tukevat esimerkiksi lasten omalla kielellä tapahtuvaa äidinkielen opetusta ja ilmastonmuutoksen kanssa painivia yhteisöjä.

– Suurin osa kirkon jäsenistä on maanviljelijöitä. Jos ei pystytä viljelemään riisiä, niin konkreettinen huoli siitä, onko ruokaa, näkyy koko ajan enemmän ja enemmän.

Latvus suunnittelee töitään kumppaneiden kanssa.

– Selvitämme, mitkä olisivat ne keinot, joilla Lähetysseura pystyisi tukemaan heitä työssään. Mietimme esimerkiksi järjestöjen tai kirkon koulutustarpeita ja sitä, miten heidän budjettia rakennetaan.

Hän käy paikan päällä tutustumassa järjestöjen työn jälkeen, mikä voi vaatia muutamasta tunnista koko päivän kestävästä ajomatkaa autolla tai pikkubussilla osittain heikkokuntoisilla teillä.

– Haastatteleminen lapsista vanhuksiin, mitä se työ on konkreettisesti ollut ja mitä sillä on saatu aikaan.

Viime syksynä Kambodžan kirkkoon vihittiin ensimmäinen piispa ja neljä pappia.

– Sitä varten piti hankkia neljä albaa, pääsin sellaistaakin puuhaa tekemään.

Sekä piispa että papit olivat kaikki päälle kolmekymppisiä.

– Se tekee kirkosta omanlaisensa. On todella suuri etuoikeus päästä seuraamaan sitä, missä kirkko on nyt ja tulevaisuudessa ja nähdä, millaisia ratkaisuja ja visioita he tekevät.

Tärkeä tuki

Teologiaa ja kehityskaatutkimusta opiskelleen, Järvenpäästä kotoisin olevan Latvuksen vanhemmat ovat myös olleet töissä Lähetysseuralla. Hän on samalla Lappeenrannan ev.lut. seurakuntien sekä Parikkalan seurakunnan nimikkolähetti.

Atso Suopanki

Sara Latvus ihasteli Toivon ikkuna maailmalle -lähetyskaupassa vapaaehtoisten lähetystyön hyväksi neulomia villasukkia.

– Konkreettisesti nimikkolähetinä oleminen näkyy työssä siten, että kirjoitan uutiskirjeitä ja kerron työstäni täällä, kun tulen Suomeen vierailemaan.

Hän arvostaa Lappeenrannassa tehtävää työtä lähetystyön hyväksi, oli se sitten varainkeruuta tai sukkiin kutomista.

– Itselleni kaikista keskeisin työn tuki on se esirukous ja kaikki tuki mitä saan, kun tulen tänne käymään. Eilen sanoin tilaisuudessa, että nimikkolähetti tulee seurakuntiin kertomaan työstä ja vahvistamaan lähetyspiirin toimintaa, mutta tuntuu, että ehkä tässä on enemmän itse saamassa kuin antamassa.

”Työpäivät voivat olla aamuseitsemästä iltaseitsemään.”

SARA LATVUS

Hän kertoo olevansa kiitollinen myös Lähetysseuran saamasta taloudellisesta tuesta.

– Sillä esimerkiksi pystytään maksamaan pappien palkat ja tankkaamaan autoon bensiiniä, joka mahdollistaa ihmisten tavoittamisen syrjemmilläkin.

Latvus toteaa päivänsä venyvän välillä pitkiä.

– Työpäivät voivat olla aamu-seitsemästä iltaseitsemään. Kun tietää, että ehkä siellä Lappeenrannassa aurinko vielä paistaa ja siellä mua mietitään ja rukoillaan työn puolesta, se on todella suuri tuki.

Meijän kylä Kambodža

Ukrainan sota on aiheuttanut sen, että isot lastensuojelujärjestöt ovat joutuneet siirtymään pois Kambodžasta.

– He ovat saaneet ihan tänä vuonna kuulla, että he eivät saa

enää rahoitusta joltain toiselta toimijalta. Siksi ajattelen, että on hienoa, että me Lähetysseurana ollaan Kambodžassa luotettava kumppani ja pyrimme olemaan siellä pitkäjänteisiä, Latvus sanoo.

Hän on iloinen viime vuonna käynnistyneestä, ensi vuoden loppuun kestävästä Meijän kylä Kambodža -hankkeesta, jota Lappeenrannan ev.lut. seurakunnat toteuttavat yhdessä Kambodžan luterilaisen kirkon ja Suomen Lähetysseuran kanssa.

Hankkeen kautta on muun muassa kasvatettu kanoja heikosti toimeentulleille perheille, jotka esimerkiksi eivät ole pystyneet viljelemään riisiä.

– Sillä saatiin tuettua perheiden ruokaturvaa.

Suomessa kesä viettänyt Latvus asuu Kambodžassa yli 15 tunnin lentomatkojen päässä. Yhteyspito Suomessa asuvaan aviomieheen ja muihin läheisiin hoituu videopuheluilla. Kambodža on tuntunut omalta paikalta, eikä Latvus ole katunut sinne lähtemistä.

Kyllähän siinä täytyy tehdä sellainen aika perusteellinen pohdinta ennen kuin lähtee, että on sitten sinut niiden valintojen kanssa.

Sitä huolimatta tiettyjen perinteisesti kumulaisten kanssa vietettävien juhlapyhien sekä oman tädin hautajaisten väliin jääminen viime keväänä ovat olleet vaikeita paikkoja.

– Se, ettei päässyt sinne ja tiesi, että kaikki serkut ja sukulaiset ovat siellä... Silloin tuntui, että nyt on kyllä kaukana.

ATSO SUOPANKI

➤ Lue lisää

Meijän kylä

Kambodžasta:

lappeenrannan-

seurakunnat.fi/

meijankyla

LAPPEENRANNAN SEURAKUNTA

LAPPEENRANNAN KIRKKO 100 VUOTTA

LAPPEENRANNAN KIRKON juhlavuotta suunnittelemaan perustettiin työryhmä, johon kuului niin työntekijöitä kuin seurakuntalaisia – mahdollisimman hyvä kattaus siis. Työryhmä kokoontui useamman kerran, minkä lisäksi suunnittelussa olivat mukana eri työntekijäryhmät yhdessä ja erikseen. Työntekijäkokouksissa pohdittiin, kuinka eri ikäisten kanssa juhlitetaan kirkon syntymäpäiviä. Työryhmä päätyi siihen, että juhlitaan kirkkoa pitkin vuotta, ei pelkästään syntymäpäivänä.

Juhlavuoteen kuului monenlaisia tilaisuuksia. Ensimmäinen suuri juhlallinen tilaisuus pidettiin pääsiäispäivänä, jolloin esitettiin **Johann Sebastian Bachin** Pääsiäisoratorio. Järjestelyssä oli seurakunnan musiikkityö vahvasti mukana. Erityistä vastuuta kantoi kanttori **Toni Pussinen**. Pääsiäisoratorio toteutettiin yhdessä Taipaleen seurakunnan kanssa, sillä myös Savitaipaleen kirkko täytti 100 vuotta tänä vuonna. Yhteistyössä on voimaa.

Lappeenrannan kirkko vihittiin käyttöön elokuussa 1924. Sen tähden halusimme juhlia kirkon juhlovuotta erityisesti elokuussa. Järjestimme kolme erilaista messua. Ensiksi katsoimme historiaan perinnemessussa. Sitä suunnittelemissa oli kappalaisemme lisäksi useita eläköityneitä rovasteja ja pappeja.

Tämän jälkeen oli vuorossa juhlamessu ja juhlapäivä. Juhlapäivää oli toteuttamassa kaikki seurakuntamme työntekijät. Juhlamessuun osallistui suuri joukko seurakuntalaisia ja yhteistyökumppaneitamme sekä kutsuvieraita. Juhlapäivästä lisää tässä Lappeenrannan kirkko 100 vuotta -liitteessä.

Kolmas kirkkoa juhlistava messu oli Pop-messu. Siinä hiukan kevyemmällä poljennolla ylistettiin Jumalaa. Tätä messua oli työntekijöidemme lisäksi toteuttamassa seurakuntamme kuoro SÖF eli Sound Of Faith. Erällä seurakuntalaisella oli epäilyksiä moimesta messusta, mutta hän rohkaistui mukaan ja oli positiivisesti yllätynyt. Hän sanoi, että tällaista pitäisi olla useammin.

Seurakuntalaisille oli siis tarjolla erilaisia messuja. Niihin löytyi myös mukavasti osallistujia. Kaikista messuista on tullut positiivista palautetta. Tässä yhteydessä haluan kiittää kaikkia seurakunnan työntekijöitä ja kaikkia niitä henkilöitä, jotka ovat olleet mahdollistamassa näiden messujen toteutumista. Valitettavasti kaikkia ei tässä yhteydessä voi nimetä mainita, mutta kaikkien työpanos on ollut yhtä tärkeä.

Varsinaisena kirkon vihkipäivänä 12.8. järjestimme historiaillan. Sairastapauksen myötä ohjelma meni hiukan uusiksi, mutta myös historiailta oli menestys. Suurta vastuuta illan onnistumisesta kantoi **Ulla Rustholkarhu** ja **Mikko Ojanen**, jotka olivat koonneet kirkon historiaa ja hauskoja yksityiskohtia kirkon elämästä menneiltä vuosilta. He kävivät kirkon historiaa lävitse kirkkoherran kerrallaan. Historiailta keräsi kirkon täydeltä yleisöä. Kuulimme muun muassa, kuinka kirkossa on aikoinaan ollut asunto ja kuinka sata vuotta sitten rakennettu kirkko on moderni monitoimikirkko. Historiailtaan liittyen **Reetta Karjalainen** keräsi seurakuntalaisilta muistoja kirkosta. Näistä muistoista koottiin vihkonen, jota jaettiin illassa. Aiheesta lisää tässä lehdessä.

Historiaillassa nykyiseltä kirkkoherralta kysyttiin, kuinka hän näkee kirkon tulevaisuuden, siis kirkkorakennuksen tulevaisuuden? Hän pohti ääneen, että jos Jumalan ihmettä herätyksineen ei tapahdu, vaan seurakunnan väkiluku jatkaa laskuaan nykyisten ennusteiden mukaisesti, niin jollain aikataululla seurakunnan toiminnot kokonaisuudessaan tulevat siirtymään kirkkoon. Onneksi meillä on monitoimikirkko, johon mahtuu monenlaista toimintaa erilaisissa tiloissa.

Kirkko on sadan vuoden aikana nähnyt monenlaista maailman tilannetta, mutta se seisoo vakaasti paikallaan. Haluan uskoa, että seuraavat sata vuotta kirkko seisoo paikallaan ja kutsuu seurakuntalaisia kokemaan yhteyttä pyhän Jumalan kanssa.

Lopuksi haluan vielä kiittää onnistuneista juhlatilaisuuksista työryhmää, kaikkia osallistujia ja kaikkia mahdollistajia. Kiitos ja hyvän Jumalan siunausta!

HANNU HAIKONEN

Lappeenrannan seurakunnan kirkkoherra

Jukka Kosonen

Piispa Mari Parkkisen saarnausta kuunteleva runsaslukuinen kirkkokansa.

Lappeenrannan kirkon 100 vuotta juhlittiin suurella joukolla

Lappeenrannan kirkon 100-vuotisjuhla keräsi yhteen noin 300 ihmistä.

Satapäinen seurakuntayhteisö oli koolla sunnuntaina 18.8. juhlamessussa, jota vietettiin Lappeenrannan kirkon 100-vuotisjuhlan kunniaksi. Lappeenrannan kirkko vihittiin käyttöönsä 12.8.1924.

Juhlamessussa saarnasi Mikkelin hiippakunnan piispa **Mari Parkkinen** ja liturgina toimi Lappeenrannan seurakunnan kirkkoherra **Hannu Haikonen**. Messun toteutuksessa olivat mukana koko Lappeenrannan seurakunnan henkilöstö sekä Lappeenrannan kamarikuoro. Tekstinlukijana toimi Lappeenrannan kaupunginjohtaja **Tuomo Salinen**.

Piispa käsiteli saarnassaan paitsi Lappeenrannan kirkon erityispiirteitä ja historiaa kahden kulttuurin ja uskonnon murrosvaiheessa myös nykyajan murroskautia ja ihmisen omaa toimintaa ja valinnan mahdollisuuksia.

Kirkkopuisto sai lisäystä puustosta

Juhlamessun jälkeen kirkon pihalle istutettiin Krimin lehmus kirkon 100-vuotisjuhlan kunniaksi. Puiden istuttaminen on ollut Lappeenrannan seurakunnan pe-

rinne ja kirkkopuistosta löytyy mm. Lappeenrannan seurakunnan 100-vuotisjuhlapuu.

Kirkon avoimet ovet

kiinnostivat Juhlapäivän kunniaksi kirkon ovet olivat avoimia kellarista kellotorniin saakka, pääsivät yleisö tutustumaan myös kupolin ”vin-tille”. Kellotorni osoittautui yleisömenestykseksi. Kirkon vanhat, venäläisvalmisteiset kellot ja niiden soittotapa ennen ja nyt herätti kiinnostusta. Myös kirkon muut tilat täyttyivät vierailijoista.

Historiakerhomuksia

voi kuulla missä tahansa Kirkon tornissa syntyi spontaaneja, mielenkiintoisia keskusteluja. **Paavo Tikkanen** muisteli, kuinka hän lapsena osallistui milloin valliin pesuun, milloin oli soittamassa kirkonkelloja isänsä, pitkäikäisen suntion **Viljo Tikkanen** kanssa.

Tikkanen muisteli, että kirkon kelloja soitettiin käsipelillä aina 1970-luvulle saakka. Kirkko alueineen herätti monia muistoja, sillä olihan hän asunut lapsuudessaan Lappeenrannan seurakunnan kirkkopuistossa.

Lappeenrannan seurakunnan työntekijät kiittävät kaikkia osallistuneita juhlan onnistumisesta!

EUA FABRITIUS

• Lappeenrannan kirkko 100 vuotta -muistelukirja on saatavissa seurakuntien Toivon Ikkuna Maailmalle -kaupalta.

Lappeenrannan seurakunnan jumalanpalvelukset syksyllä 2024
Lappeenrannan kirkossa ajalla 25.8.–24.11.2024 sunnuntaisin klo 16

Jukka Kosonen

Lohikeittotarjoilu keräsi paikoin jonoja. Keittolounasta päästiin nauttimaan kauniissa säässä.

Aarne A. Mikonsaari

Väkeä tulossa kirkosta 1970–1979.

E.G. Lehtinen

Hämeen ratsurykmentin sotilasvala vuonna 1925.

Tuntematon kuvaaja

Ryhmäkuva Lappeenrannan kirkon korjaajista vuodelta 1924.

Tuntematon kuvaaja

Lappeenrannan kirkko- ja seurakuntakuorot ratapengermäl-
tä vuoden 1925 ensimmäisenä pääsiäispäivänä.

Sarle Ernst

Lappeenrannan kirkko ilmakuvassa vuonna 1952.

HISTORIA

Monien vaiheiden kirkko

Lappeenrannan seurakunta tuli virallisesti omaksi seurakunnakseen keväällä 1913. Kirkkoherra seurakunnalle saatiin tosin vasta 1.5.1914, jolloin tehtävässä aloitti **Hugo Alfred Kalaja**. Kirkkolain mukaan jokaisessa itsenäisessä seurakunnassa pitää olla kirkko. Alkuaikoina seurakunta jakoi kirkon Lappeen seurakunnan kanssa, eikä yhteiselo ollut aivan kitkatonta. Monet kerrat joutuivat Lappeenrannan seurakunnan seurakuntalaiset odottamaan kirkon porstuassa, kunnes Lappeen seurakunnan kirkonmenot olivat päättyneet kaikkinä toimituksineen.

Kirkko Nikolain valleille Suomen rakuunarykmentille rakennettiin oma varuskunta (nyk. Rakuunamäki) vuosina 1889–93. Kun tämä Suomen Rakuunarykmentti lakkautettiin, tilalle muodostettiin Suomenmaalainen ratsuväkirykmentti, joka ajan saatossa sai eteenä järjestysnumeron 22.

Venäläinen rykmentti tarvitsi suuremman, ympärivuotiseen käyttöön sopivan kirkon. Linnoituksessa sijaitseva ortodoksinen kirkko oli liian pieni ja Leirissä sijaitseva ortodoksinen puukirkko oli tarkoitettu kesäkäyttöön – eikä sekään ollut riittävän suuri.

Uuden, Nikolain valleille suunnitellun kirkon suunnitteli akateemikko **Georg Kosekoff**, ja sen oli määrä valmistua Romanov-suvun 300-vuotisjuhlallisuuksiin vuonna 1913. Rakentaminen aloitettiin Nikolain kruunulinakkeen päälle ilman kaupungin lupaa syksyllä 1912. Kaupunki oli pitkään viivytellyt lupa-anomuksen käsittelyä ja kaupunkilaiset vastustivat hanketta.

Kirkko ei valmistunut Romanovien juhluvuteen. Se oli ulkoiselta olemukseltaan lähes valmis, mutta sisätiloiltaan täysin keskeneräinen, kun 1. maailmansota syttyi. Rakentajat komennettiin rintamalle, ja keskeneräinen kirkkorakennus rakennustelineineen jäi kaupunkilaisten kummastelun kohteeksi. Rakennus rappeutui ja joutui jopa ilkivallan kohteeksi.

Kirkon omistajuus siirtyi Suomen itsenäistyttyä 1917 keskeneräinen kirkko siirtyi Suomen valtion omistukseen. Seurakuntalaiset ryhtyivät miettimään, josko tuosta puolivalmiista kirkosta saataisiin seurakunnalle oma kirkko. Niinpä Lappeenran-

nan seurakunnan kirkkoneuvosto päätti ehdottaa kirkonkokoukselle alkuvuodesta 1919, että hallitukselle tehtäisiin anomus keskeneräisen kirkkorakennuksen lahjoittamisesta seurakunnalle.

Heinäkuun 3. päivä saatiin ministeriöltä vastaus, että kirkko voitiin luovuttaa Lappeenrannan seurakunnalle käytettäväksi seurakunnallisiin ja muihin kristillisiin tarkoituksiin. Yksi ehto lahjoitukseen sisältyi: muutostyön tuli olla valmis kolmessa vuodessa.

Seurakuntalaiset olivat nyt suuren urakan edessä. Rakennus oli paitsi keskeneräinen, se oli ennättänyt osin rappeutua, katto oli ruostunut ja holvit vettyneet. Kaikki ikkunat olivat rikki ja katto romahtamaisillaan. Lisäksi kirkko oli rakennettu bysanttilais-ortodoksisesti sipulikupoleineen ja oli nyt muutettava tyyllisesti länsimaisen kirkkokäsityksen mukaiseksi, evankelis-luterilaiseksi kirkoksi.

Edellä aikaansa – kirkosta rakennettiin monitoimitila Seurakunta oli tilannut jo muutospirustukset tunnetulta kirkonrakentajalta, arkkitehti **Josef Stenbäckiltä**, joka teki peräti kahdet suunnitelmat kirkon rakentamiseksi. Syksyllä 1922 asiaan tartuttiin uudelleen, mutta siinä vaiheessa alettiin epäillä, toisiko Stenbäckin kumpikaan suunnitelma toivottua, käytännöllistä lopputulosta. Niinpä arkkitehti **Ilmari Launikelta** pyydettiin uudet suunnitelmat, joiden mukaan kirkkoa ryhdyttiin rakentamaan.

”Ratkaisevaa oli kirkkotilan jakaminen neljään kerrokseen.”

Launiksens suunnitelmassa ratkaisevaa on, että kirkkotila, joka oli tavattoman korkea, jaettiin 4 kerrokseen. Ylimpänä oli lehteri, sitten kirkkosali, seuraavassa kerroksessa alapäin seurakuntasali, jossa sijaitsi myös toimituskappeli, kuten nykyäänkin. Lisäksi sisätiloihin saatiin kirkkoherran virasto ja keittiö, kokoushuone ja suntion asunto. Tässä ratkaisussa kirkkosalin korkeus oli 14 metriä kun se Stenbäckin ratkaisussa olisi ollut 27 metriä. Ei ihme, että Launiksens suunnitelmasta hyödyntää sokkeloinen ja korkea ra-

Jukka Kosonen

Historialta kokosi runsaasti kirkon historiasta kiinnostuneita.

Jukka Kosonen

Kirkon alasalissa oli juhlapäivänä esillä vanhoja Lappeenrannan seurakunnan messukasukoita.

kennus pidettiin.

Rakennusurakka aloitettiin 4.7.1923. Projektin epävirallisena päämiehenä toimi 1.9.1922 kirkkoherraksi valittu **Kaiku Kallio**, joka oli tavattoman kiinnostunut arkkitehtuurista. Rakennusurakka annettiin rakennusmestari **Kaarlo Oilalle**.

Seurakuntalaiset osallistuivat aktiivisesti rakentamiseen joko työpanoksella tai lahjoittamalla varoja ja esineistöä kirkon loppuun saattamiseksi. Esimerkiksi **Hiija** ja **Tynee Heikinen** lahjoittivat kirkon alttarille pronssiset kyntteliköt, jotka 2. maailmansodan melskeessä hävisivät, eikä niitä ole sen koommin löydetty. Myös myöhemmissä vaiheissa kirkko ja sen tilat ovat hyötynet seurakuntalaisten anteliaisuudesta. Sen monissa tiloissa, kuten kappelissa, on lahjoitettua esineistöä.

Suunniteltu kirkkosali huokui kauneutta, ei vähiten Launiksens suunnitteleman alttaritaulun maalauksen ja pylväiden ja katon ornamenttien vuoksi.

Urkuihin panostettiin Ensimmäiset kirkkoon asenne-

tut urut olivat Kangasalan urku-tehtaan 20-kertaiset urut. Urkuja tarkastamaan kutsuttiin tunnettu musiikso, professori **Armas Maasalo**.

Urkuja on sittemmin korjattu vuosina 1952 ja 1956. Vuonna 1967 urut vaihdettiin Kangasalan urkutehtaan valmistamiin 30-äänikertaisiin, mekaanisiin urkuihin. Urkurakentamo Martti Porthan Oy teki peruskorjauksen vuonna 1999 kirkkoherra **Jussi Kuuselan** aikana.

Kirkko vihitään käyttöön Kirkon vihkiäiset pidettiin 12.8.1924, tiistaina. Kirkon vihki Savonlinnan piispa **Otto Immanuel Colliander** 18 papin avustamana.

Yksi erikoisuus nähtiin. Juhlamessun jälkeisenä päivänä järjestettiin lasten jumalanpalvelus, Ilmeisesti kirkkoherra Kallion aloitteesta tai ainakin suostumuksella. Tämä ei ollut tuohon aikaan tavallista.

Kun seurakunta sai lopulta oman kirkon, se yhdisti seurakuntalaisia ja jäsenmäärä kasvoi vauhdilla. Koska kirkko oli suunniteltu tavallaan monitoimiti-

laksi, kaikki silloiset työmuodot saivat uudenlaista virkeyttä pysyessään toimimaan kirkolla. Oli kuoro toimintaa, pyhäkouluja, kerhoja ja jumalanpalveluksia, joissa istui varsin suuri joukko sanan kuulijoita. Kirkossa käynti oli vilkasta. Mielenkiintoinen yksityiskohta on, että akustisesti kirkko todettiin alkuun hyväksi, kun sitä nykypuulla ei sellaiseksi voi nimittää. Yhtenä selityksenä voi pitää sitä, että kirkkosali oli silloin yleensä täynnä ihmisiä.

Sota-aika koetteli

Toinen maailmansota koetteli sekä kansakuntaa, että kirkkorakennusta. Kaikki ovet ja ikkunat rikkoutuivat ja arvokas alttaritaulu putosi lattialle ja rikkoontui. Sodan tuhot korjattiin, mutta ulkoseinä muistuttaa noista ajoista vieläkin, siitä löytyy yhä pommitusten jälkiä.

Aina 1950-luvun alkupuolella saakka kirkon vierestä löytyi halkopinojen rivit. Kirkko lämmitettiin alakerran pönttöhuonein ja kirkkosali kaminoin. Horneyn toimivat pienet sivutornit. Halkopinot – ja niiden kaataminen – olivat etenkin poikien suuri kiin-

nostuksen kohde. Suntiolla taisi olla kiirettä pitää poikia silmällä.

Kirkkoa remontoidaan Kirkossa tehtiin mittava sisäremontti arkkitehti **Veikko Larkaksen** ehdotuksen pohjalta kirkkoherra **Herikko Kivekkään** aikana. Muutokset olivat melko mittavia. Kirkkosali maalattiin harmaaksi, alkuperäiset holvikaarissa ja katossa olevat ornamentit peitettiin, mikä aiheutti silloin – ja yhä – mielipahaa. Kirkkosali sai tuolloin uuden valaistuksen.

Kivekkään kirkkoherra-aikaan ajoittui myös suunnitelma toisesta kirkosta. Seurakunnan jäsenmäärä oli tuolloin kasvanut 23 000:een. Toista kirkkoa suunniteltiin 11. kaupungiosaan eli Tykki-Kiviharjun maisemiin. Mutta suunnitelmat kuitenkin haudattiin ja punainen tiilikirkko todettiin sittenkin riittäväksi.

Kivekkään seuraajan, **Erkki Lindroosin** aikana kirkkoon saatiin hissi 1980-luvulla.

Uuden vuosituhannen alussa kirkkoa uudistettiin jälleen. Kirkkoherra **Juha Tiuhosen** aikana uusittiin kirkkosalin ilme, muutettiin vaaleammaksi ja penkit pehmus-

tettiin. Valaistus uusittiin, alttarin sisäpuolelle rakennettiin alttaripöytä ja lukkupulpetti sai kiinteän paikan. Lisäksi saarnastuolin yläpuolinen baldakiini poistettiin. Uudistukset toteutettiin arkkitehti **Sami Vuorisen** suunnitelmien pohjalta. Tekstiilitaiteilija **Hanna Korvela** suunnitteli ja toteutti uudet kirkkotekstiilit.

2008 kirkon katolle kiinnitettiin neljä, pääkuppolin mallin mukaista, pikkukuppolia. Kirkkosalin jälkikaion hillitsemiseksi kattoon asennettiin akustiikkalevyjä. Jälkikaion sanotaan olleen niin pahan, että seurakuntalaiset eivät saaneet puheesta selvää.

Viimeisimpinä uudistuksina nykyisen kirkkoherran, **Hannu Haikosen**, aikana kirkkoon on saatu paikallisen taiteilijan **Heli Pukin** suunnittelema kastepuu vuonna 2016. Lasten nurkkausta on uudistettu taiteilija **Reetta Lipposen** toimesta ja kirkkoon on hankittu kiinteät striimauslaitteet, toimitusten ja tilaisuuksien suoratoiston ja videonin mahdollistamiseksi.

Alkuperäisinä ovat kuitenkin säilyneet venäläisvalmisteiset kirkonkellot, joita soitettiin käsin aina 1970-luvulle saakka.

Nykyisyys ja tulevaisuus

Lappeenrannan kirkko on ollut 100-vuotisen historiansa aikana monenlaisten myllerrysten ja muutosten kohteena. Kirkkokansan määrä on vaihdellut, kuten myös sen tilojen käyttö. Entinen varuskuntakirkko on tällä hetkellä Lappeenrannan kirkosta suosituin vihikirkko.

Nikolain vallit puistoalueineen

SANNA KOSKENRANNALLA RAKKAITA PERHEMUISTOJA LAPPEENRANNAN KIRKOSTA

LAPPEENRANNAN kaupunginvaltuuston puheenjohtaja, Julkisten ja hyvinvointialojen liiton, JHL:n aluepäällikkö **Sanna Koskenranta** pitää Lappeenrannan kirkkoa monesta syystä ”omana ja läheisenä kirkkona”. Sanna Koskenranta osallistui hiljakkoin vietettyyn kirkon 100-vuotisjuhlien juhlamessuun ja sen tapahtumiin. Kirkkoon saapuessa ja messussa istuen hänelle nousi mieleen kaikki ne tapahtumat, joita hänen läheisensä ovat kirkossa sukupolvienkin takaa kokeneet. Ja myös hän itse.

Noin kolme vuosikymmentä sitten, 1990-luvulla, Sannan isoisa ja hänen vaimonsa vihittiin Lappeenrannan kirkon kappelissa. 2000-luvulle tultaessa isä ja hänen vaimonsa vihittiin niin ikään kirkon kappelissa. Viimeisenä, vaan ei vähäisimpänä, hänen oma tapahtumansa. Tuolloin vuonna 2014 Sanna ja **Marko** sanoivat toisilensa tahdon. Tämän tapahtui kirkon kappelissa, joka on osa kirkon tiloja – voi siis hyvällä syyllä sanoa tulleensa vihityksi Lappeenrannan kirkossa.

Paitsi vihkimispaikkana, kappeli on myös suosittu kastepaikka.

KEIJO MARTIKAINEN

Keijo Martikainen

Sanna Koskenrannalla on monia tapahtumamuistoja Lappeenrannan kirkosta.

Pertti Kontkanen

2. PALKINTO

Pirkko Kaartinen

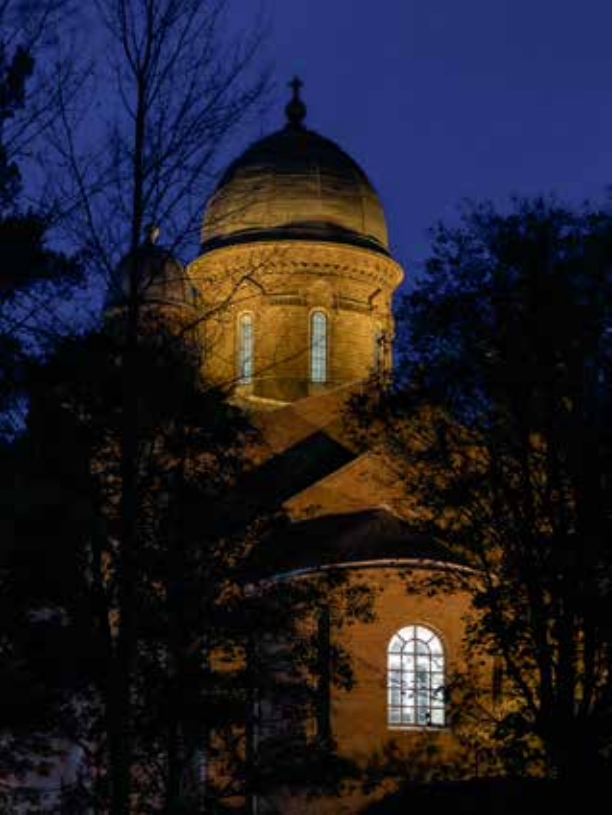
3. PALKINTO Sommittelu

Pertti Kontkanen

KUNNIAMAININTA

Paula Kainlauri

KUNNIAMAININTA Tunnelma SYKSYN TUNTUA

Paula Kainlauri

1. PALKINTO Kirkko sataman yllä

Lappeenrannan kirkon neljä vuodenaikaa -valokuvakilpailussa

näyttäviä kuvia 100-vuotiaasta kirkosta

Lappeenrannan kirkon neljä vuodenaikaa -valokuvanaäyttelyn kuvat ja palkittavat kuvat on valittu kesäkuussa 2024 nelihenkeisen valintaraadin toimesta.

Valinnat teki Lappeenrannan seurakunnan kirkkoherra **Hannu Haikonen**, Lappeenrannan seurakunnan seurakuntasihtööri **Anne-Mari Välikauppi**, kuvataiteilija ja yrittäjä **Heli Pukki** ja Lappeenrannan seurakuntien

viestinnästä valokuvaaja **Jukka Kosonen**. Kilpailuun lähetettiin osallistumisajan 1.6.2023-31.5.2024 puiteissa 29 valokuvaa, joista näyttelyyn valittiin 23 valokuvaa.

Tämä 23 valokuvan näyttely on esillä Lappeenrannan kirkossa. Kuvat ovat nähtävissä myös kirkon muistelukirjasessa, jota saa noutaa seurakuntien lähetyksäkaupasta Toivon Ikkuna Maailmalle, Valtakatu 32.

Lappeenrannan kirkon neljä vuodenaikaa -valokuvanaäyttelyssä palkittiin seuraavat kuvaajat:

Paula Kainlauri
(1. palkinto ja kunniamaininta)
Pertti Kontkanen
(2. palkinto ja kunniamaininta)
Pirkko Kaartinen
(3. palkinto ja kunniamaininta)
Outi Pollock
(kunniamaininta)

Outi Pollock

KUNNIAMAININTA Ajankuva

Pirkko Kaartinen

KUNNIAMAININTA Taiteellisuus

Atso Suopanki

Vapaa-ajallaan Volter Putro kasvattaa Skinnarilassa palstamaalla vihanneksia ja käy toisinaan rauhoittumassa yöilmoissa Lappeenrannan Ilmailuyhdistyksen pienlentokoneen kyytiläisenä.

Elämää esiintymislavalla

Lappeenrannan kaupunginteatterin näyttelijä
Volter Putro on sahansoiton Suomen mestari.

Helsinkiäissyntyinen Putro, 36, on ollut Lappeenrannan kaupunginteatterissa lähes yhtäjaksoisesti vuodesta 2017 lähtien. Silti vetää yhä pääkaupunkiin, mistä löytyy sekä sukua että ystäviä.

– Mulla on krooninen, järkyttävä ikävä Helsinkiin. Se vaan kasvaa ja kasvaa koko ajan. Silti häntä ei houkuttele arki pääkaupungissa freelance-näyttelijänä, jossa jokainen tuotanto on käyntikortti seuraavaan. – Mua alkaisi pelottaa, mitä rooleja uskallan ottaa tai mihin uskallan itseäni tyrkyttää, että jos se onkin sitten floppi tai joku juttu ei kertakaikkisesti sovi mulle. Lappeenrannassa turvallisuuden tunnetta luo tieto töiden jatkumisesta silloinkin, kun hän ottaa mukavuusalueensa ulkopuolella olevan roolin. – Musta tuntuu, että täällä pystyy kehittymään. Tulevaisuus Lappeenrannassa on muutenkin taattu tämän kaksivuotiaan lapsen, puolison sekä yhdeksänvuotiaan bonuslapsen vuoksi.

– En tykkää siitä lapsipuolijutusta, ”bonus” on silleen positiivisempi. – En tykkää siitä lapsipuolijutusta, ”bonus” on silleen positiivisempi. – En tykkää siitä lapsipuolijutusta, ”bonus” on silleen positiivisempi.

Maisteriksi Pietarissa
Putro opiskeli lukiossa pitkää matematiikkaa, fysiikkaa, kemiaa ja biologiaa. Taustalla olivat perheastan mukaiset odotukset lääketieteelliseen menemiseen. – Mä luin niitä vain siksi, kun tietienkin luetaan. Mutta ei musta olisi kyllä tullut hyvää lääkäriä, mä inhoan kaikkia ihmisten vai-voja, hän nauraa. Hän opiskeli puolitoista vuotta teatteri-ilmaisun ohjaajaksi Stadian-ammattikorkeakoulussa. – Siellä mulle selkeni, että haluan nimenomaan näyttelijäksi. Hän ei nähnyt vaihtoehtoja haaveensa toteuttamiselle alan epävarmuudesta huolimatta.

**”Ei musta olisi
kyllä tullut
hyvää lääkäriä.”**

VOLTER PUTRO

– Se oli niin suuri intohimo, että jos en olisi tehnyt sitä, olisin varmasti katunut. Hän jätti Stadian kesken vuoden 2008 alussa valmistautuakseen puoli vuotta pääsykoeksi Pietarin teatteriakatemias- sa, jossa hänen siskonsa opiskeli. Hän ei osannut kieltä entuudestaan. – Tein viikonlopun töitä Plan- tagenisissa ja sitten viikot ihan aa-

musta iltaan taukoamatta opis- kelin venäjää.

Panostus palkittiin ja Putro val- mistui neljässä vuodessa teatteri- taiteen maisteriksi.

– Se oli ihan mahtava kokemus. Valmistuttuaan hän pääsi puoleksitoista vuodeksi Lappeenran- nan kaupunginteatteriin, jonka jälkeen hän meni freelanceriksi Helsinkiin.

– Mulla oli koko ajan kauhea ikävä mun työkavereita täällä. Kärsin työyhteisön ja aikataulu- jen puutteesta sekä siitä epävar- muudesta, joka siellä oli. Vaivuin aikamooiseen alakuloon niinä vuosina.

**”Mulla oli koko
ajan kauhea
ikävä mun työ-
kavereita täällä.”**

VOLTER PUTRO

Lopulta hän pääsi takaisin Lappeenrannan teatteriin, jonne hän sai kiinnityksen määräaikaisten sopimusten jälkeen. Tänä keväänä hän oli kolme ja puoli kuu- kautta työlomalla osallistuak- seen Helsingissä Suomen Kan- sallisteatterin ja Aurinkoteatterin yhteistuotantoon, Laulujoutse- neen, jossa hän esitti inkvisiit- toria.

– Olen pystynyt onneksi jatka- maan tällaisia muitakin hommia, ikään kuin freelancerina sivussa. Putroa ei ole kiinnostanut näytteleminen kameran edessä. – Nautin siitä, että on elävä yleisö ja vuorovaikutus on koko ajan läsnä. Kamera on jotenkin hirveän kylmä.

Saha soi
Putro aloitti kolmevuotiaan mu- siikkileikkikoulun ja kuusivuo- tiaana viulunsoiton. – Soitin viulua, kunnes lähdin kaksikymppisenä Pietariin. Aloitan sen soiton taas tänä syksynä. Hän on soittanut trumpettia 12 vuotta ja käy yhä soitotunneilla. – Se on tosi iso henkireikä har- joitella ja käydä tunneilla. Soit- taessa tuntuu, että kaikki mur- heet unohtuvat. Sahansoitto teki häneen vaiku- tuksen 17-vuotiaana. – Olin perinteinen teini, enkä halunnut lähteä juhannukseksi mökille. Sain jäädä Helsinkiin ja kävin äidin kanssa Seurasaa- ren juhannusjuhliilla. Siellä näin ensimmäistä kertaa sahansoitta- jia ja ihastuin siihen. Pari vuotta myöhemmin muistin sen jutun ja hankin sahan. Hän on voittanut sahansoiton Suomen mestaruuden vuosina 2015, 2017 ja 2024. Hän tekee

yksityiskeikkoja ja soitti viime talvena Maa on niin kaunis -kap- paleen Lappeenrannan kaupun- ginorksterin joulukonsertissa. – Haaveeni on, että saisin soit- taä jonkin ammattiorkesterin so- listina kokonaisen oman konser- tin.

Toukokuussa Putro esitti sa- halla Lauritsalan kirkossa urkuja soittaneen kanttori **Heidi Harjun** kanssa rock- ja elokuvamusiikin klassikoita osana Lappeenrannan kulttuurin unelmavuoden ohjel- maa. Tilaisuus keräsi 420 kuuli- jaa. Putro on saanut toiveita kon- sertin uusimisesta.

– Pitäisi olla joku taho, joka meitä rahoittaa, tai miettiä pää- sylvippuja.

7. syyskuuta kaupunginteat- terin ensi-iltaan saapuu **Charlie Chaplinin** elokuvaan perustuva rikosdraama Kapteeni Siniparta. Putrolla on näytelmässä 14 pik- kuroolia, joka on hänelle henkilö- kohtainen ennätys.

Häntä voi lisäksi nähdä ainakin tammikuuhun saakka käsikirjoit- tamassaan yhden miehen Pim Pom, Manu Mäyräkoira -näytel- mässä, jota hän on esittänyt päi- väkoodissa ja teatterin pienellä näyttämöllä. Siinä kuusivuotias

Väinö ja tämän pehmolelu Manu Mäyräkoira asuvat kahdessa eri kodissa.

– Se juontuu siitä, kun olen itse asunut vuoroviikoin lapsena ja sitten mua on vaivannut sel- lainen olo, että se koti ei silleen konkretisoitunut, kun oli kaksi kotia. Näytelmässä Väinö ja Manu tulevat lopputulemaan, että koti on kaikki se mitä ikävöidään, oli- vat ne sitten ihmisiä, asioita tai paikkoja.

ATSO SUOPANKI

Mitä jos Jeesuksesta kertominen olisi helppoa ja hauskaa?

**Etelä-Karjalan Alfa-päivä seurakuntien tiimeille,
työpareille ja Alfasta kiinnostuneille.**

La 9.11.2024 klo 12–15.30
Lauritsalan seurakuntakoti, Kauppalankatu 1

Ilmoittautuminen: 31.10. mennessä
alfasuomi.fi/tapahtuma/ tai info@alfasuomi.fi

Aloitamme ilmaisella aterialla!

Yhteisten tarinoiden majataloilta

**Opetusta Raamatusta, tarinoita
elämästä, musiikkia**

La 9.11.2024 klo 16
Lauritsalan kirkko, Kauppalankatu 1
Kahvi- ja teetarjoilu klo 15.30.

Mukana: mm. Panu Pitkänen Alfa Suomesta ja Luukas-kuoro.

Yhteistyössä: Lappeenrannan ev.lut. seurakuntayhtymä, Lauritsalan ev.lut. seurakunta, Lappeenrannan Helluntaiseurakunta, Lappeenrannan Vapaaseurakunta, Luumäen ev.lut. seurakunta, Alfa Suomi ry. Lisätietoja: alfasuomi.fi/tapahtuma

ARJEN RIPPIKOULU

Rukous ja esirukous

Opetuslapset pyysivät Jeesusta opettamaan heitä rukoilemaan. Kuulemma Johannes Kastaja oli opettanut seuraajiaan rukoilemaan. Jeesus vastasi heille näin: ”Kun rukoilette, sanokaa näin: ”Isä, pyhitetty olkoon sinun nimesi. Tuloon sinun valtakuntasi. Anna meille päivästä päivään jokapäiväinen leipämme. Anna meille syntimme anteeksi, sillä mekin annamme anteeksi jokaiselle, joka on meille velassa. Äläkä anna meidän joutua kiusaukseen.” (Luuk. 11: 2–4) Rukous tunnetaan nykyään paremmin Isä meidän -rukouksena, joka kirkossa rukoillaan joka sunnuntai. Rukous on paljon käytetty ja se saattaa tulla vastaan muuallakin kuin kirkon jumalanpalveluksessa.

Rukouksessa Jeesus on meille esimerkkinä. Jeesuksen rukouksia on tallentunut Uuden testamentin sivuille muitakin. Näissä rukouksissa Jeesus puhuttelee Jumalaa isäkseen. Aina rukouksen sisältöä ei ole kerrottu sen tarkemmin, vaan mainitaan esimerkiksi Jeesuksen vetäytyneen vuorelle rukoilemaan. 5000 miestä ruokkiessaan Jeesus katsoi ylös taivaaseen ja kiitti Jumalaa. Rukous sävytti Jeesuksen elämää hyvin vahvasti ja hän rukoili sekä lyhyitä rukouksia että pitkiä. Hän rukoili yksin ja muiden kuullen. Hän kiitti, pyysi tai anoi milloin mitään isältään Jumalalta.

Mitä rukous sitten on? Rukous on kuin hengitystä. Se on sydämen huokailua Jumalan puoleen. Jumala näkee meidät ja tietää ajatuksemme. Meitä kehoitetaan tuomaan pyyntömmä, kiitoksemme ja anomisemme rukouksella Jumalalle tiettäväksi. Rukouksessa aihe on vapaa. Jumala myös vastaa rukouksiimme. Jumalan rukousvastauksia on joskus kuvailtu liikennevalojen avulla. Vihreä valo tarkoittaa, että Jumala myöntyy pyyntöihimme ja vastaa kyllä. Toisinaan Jumala kieltäytyy ja valo on punainen. Usein valo on kuitenkin keltainen, mikä tarkoittaa sitä, että meitä pyydetään odottamaan. Syystä tai toisesta vielä ei ole aika pyynnön toteutua.

Rukoilla voi yhdessä ystävien tai seurakunnan kanssa. Rukoilla voi yksin ääneen tai hiljaa mielessään. Jumala kuulee hiljaiset huokauksemmekin. Rukous ei ole sidottu tiettyyn paikkaan tai mielen tilaan. Voimme rukoilla valmiiden sanojen mukaisesti ilta- ja ruokarukouksia tai vaikka Isä meidän -rukouksen sanoin. Pituus tai hienot sanamuodot eivät ole tärkeitä, vaan aitous ja rehellisyys Jumalan edessä. Paavali opettaa kirjeessä filippiiläisille: ”Älkää olko mistään huolissanne, vaan saattakaa aina se, mitä tarvitsette, rukoillen, anoen ja kiittäen Jumalan tietoon.” (Fil. 4:6) Kaikenlaiset aiheet saa tuoda rukouksessa Jumalalle Jeesuksen tähden. Jeesus on sovittanut syntimme ja siksi meillä on myös rukouksessa avoin pääsy Kaikkivaltiaan Jumalan eteen.

Erityinen rukouksen muoto on esirukous. Paavali kehottaa seuraajansa Timoteusta: ”Kehotan ennen kaikkea anomaan, rukoilemaan, pitämään esirukouksia ja kiittämään kaikkien ihmisten puolesta, kuninkaiden ja kaikkien vallanpitäjien puolesta, jotta saisimme viettää tyyntä ja rauhallista elämää, kaikin tavoin hurskaasti ja arvokkaasti.” (1. Tim. 2:1–2) Esirukouksessa tuomme toisen ihmisen ja hänen asiansa Jumalalle tiettäväksi. Esirukous sisältää usein myös oman maan ja kansan sekä kansan päättäjien tai kuninkaiden puolesta rukoilemistä, että Jumala varjelsi maata ja antaisi päättäjille viisautta.

SONJA MUJE

Joutsenon seurakunnan vs. seurakuntapastori

Pixabay

Jukka Kosonen

Monet yhdistykset ja yksityiset ihmiset muistivat löydettyjä kukkalaitteita ja kunnioittavin mieltein. Kuvassa Kaatuneiden omaisten yhdistys laskee kukkalaitetta.

Tuntemattomina löydettyjen muistomerkki kiinnosti kansalaisia

Tuntemattoman sotilaan muistomerkkin paljastustilaisuus kiinnosti kansalaisia runsain joukoin. Elokuun viimeisenä sunnuntaina pidetty muistomerkkijuhla keräsi sankarihautausmaan alueen jyhkeiden puiden varjoon useisiin satoihin katsojiin nousseen yleisömäärän. Paikalle oltiin lähdetty eri puolilta Suomea. Paikalla oli myös se noin kymmenen henkilön joukko, joka on tehnyt vuosia sen varsinaisen kaimamisen käytännön työn Venäjällä eri puolilla sotien taistelu- paikkoja. Tällä hetkellä kaivaukset ovat pysähdyksissä rajan ollessa kiinni.

Viime sotien, 1939-45, tuntemattomiksi jääneet ja sellaisina löydetty sankarivainajat saivat

nyt kauan odotetun muistomerkkin Lappeenrannan sankarihautausmaalle. Muistomerkki paljastettiin osana sotaveteraanien kirkkopyhän juhllallisuuksia.

Muistomerkillä puhunut puolustusvaliokunnan puheenjohtaja, kansanedustaja **Jukka Kopra** piti puolestaan nyt aikaansaatu muistomerkkiä kallisarvoisena ja pysyvänä kunnioituksena niitä kohtaan, jotka on haudattu tuntemattomina isänmaan vapauden uhreina.

Tervehdykset muistomerkille toivat Lappeenrannan kaupungin puolesta valtuuston puheenjohtaja **Sanna Koskenranta** ja rajavartiolaitoksen komentaja **Mika Rytönen**. Rytönen totesi rajan olevan tällä hetkellä rauhallinen, mutta hybridi vaikutuksen mahdollisuutta ei pidä sulkea pois.

Kukkalaitteen laskivat merkille myös Sotavainajien muiston valitsijayhdistys sekä Kaatuneiden omaisten yhdistys.

Jukka Kosonen

Runsaslukuinen yleisö kunnioitti tuntemattomina löydettyjen suomalaissotilaiden muistoa.

Rukouksen talo

Kauppalankatu 1, Lauritsalan Seurakuntakoti (Puoti ja Pannu)

Rukouksen talo kutsuu sinua, jolle rukous on uutta ja sinua, joka koet rukouksen kutsumukseksi. Voit tulla mukaan rukoilemaan tai saamaan rukouspalvelua.

Tervetuloa joka toinen ke klo 14-16

Lisätietoa Maria Repo puh. 040 3126 421 Saara Kettunen 040 5634618

”Toimikaa sen kaupungin parhaaksi, johon minä olen teidät siirtänyt. Rukoilkaa sen puolesta Herraa, sillä sen menestys on teidänkin menestyksenne.” Jeremia 29:7 Lauritsalan seurakunta

SEURAKUNTAELÄMÄ

On ilo tulla rukoilemaan yhdessä!

Rukouksen talon toimintaa 10 vuotta Lauritsalassa.

Mikä on Rukouksen talo ja miten se rantautui tänne kanavaseurakuntaan?

Rukouksen talo on Kansan Raamattuseuran kehittämä työmuoto. Talo on kaikille avoin, sinne saa tulla ilman minkäänlaisia pääsyaatimuksia. Voit tulla sellaisena kuin olet, vertaamatta itseäsi toisiin rukoilijoihin. Missä on paljon rukousta, siellä on paljon siunausta ja tämän siunauksen halusimme tulevan oman paikkakuntamme siunaukseksi.

Jumala pehmittää maaperää

Jo kymmenen vuotta ennen Rukouksen talon aloittamista seurakuntaamme saatiin kohtaa mispaikka Puoti ja Pannu. Ensimmäisenä syksynä Puodissa ja Pannussa **Paula Friberg-Pajari** ja **Saara Kettunen** aloittivat perjantai-illan rukousryhmän, jossa rukoiltiin osallistujien ja seurakuntamme puolesta.

Sinne tuli ja tuotiin myös sairaita rukoiltavaksi. Rukouspaikka siirtyi välillä Luukkaan Pysäkillä ja osa rukoilijoista vaihtui, mutta rukous ei loppunut. Näin meni ensimmäiset 10 vuotta.

Rukouksen talon toiminta alkaa

Keväällä 2013 seurakuntamme pastori **Leena Haakana** ja diakonissa **Maria Repo** sekä **Saara Kettunen** osallistuvat Kansan

misen lisäksi jokainen vetäjä voi tehdä tilaisuudesta oman näköisensä ja tuoda esille omaa persoonaansa ja erityisosaamista.

Aluksi juomme kahvit ja vaihdamme kuulumiset, sitten siirrytään laulun ja rukouksen kautta Raamatun Sanan tutkimiseen. Tämän jälkeen keräämme rukousaiheet, seurakunnasta tulleet ja ryhmäläisten saamat.

Tämän jälkeen siirrymme noin kolmen ihmisen ryhmiin. Jokaisessa pikku ryhmässä rukoillaan samat asiat, ja lisäksi ryhmässä on mahdollisuus henkilökohtaiseen esirukoukseen. Rukoilijoiden vaihtolovelvollisuus on ehdoton.

Itse kokoamassamme rukousmonisteessa on kymmenen eri asiakokonaisuutta, joiden teemat etenevät läheltä kauaksi. Rukoilemme nimeltä jokaisen seurakuntamme työntekijän ja työalan puolesta. Muistamme myös kirkollisissa ilmoituksissa olevia tapahtumia ja niiden vastuhenkilöitä.

Olemme olleet rukoilemassa myös itsenäisyyspäivänä ja kirkollisina juhlapäivinä, jos päivä on sattunut rukouksen talon päiväksi. Viime vuonna itsenäisyyspäivä oli keskiyö ja silloin rukoilimme Suomen kartta apuna kaikkien itärajan kuntien puolesta pohjoisesta etelään. Onneksi ryhmään sattui silloin henkilö, joka muisti myös rannikkovartioston paikat! Näin Ju-

Vastaako Jumala rukouksiin?

Kyllä vastaa monilla eri tavoilla. Näiden vuosien aikana olemme saaneet kuulla heti tai pitkän ajan jälkeen, miten Jumala on vastannut.

Rukouksen talo on löytänyt paikkansa kotiseurakunnassamme. Olemme Jumalalle kiitollisia kaikista rukoilijoista ja koko Rukouksen talosta, ja annamme kunnian Hänelle!

MARIA REPO
SAARA KETTUNEN
VUOKKO KUPIAINEN

➤ Rukouksen talo Kauppalankatu 1, Lauritsala Rukouksen talo parittoman viikon keskiviikkona klo 14 seurakuntakodilla. Aluksi tarjolla pullakahvit. Tule rukoilemaan yhteisten asioiden ja esirukouspyyntöjen puolesta!

LAPPEENRANNASSA ON HYVÄ OLLA

YLIVOIMAISESTI kysytyn kysymys Lappeenrantaan muuttamisen jälkeen on ollut eteläkarjalaisella nuotilla ja pilke silmäkulmassa lausuttu ”Noh, miten olet viihtynyt Lappeenrannassa?”. Ilmeisesti kaksoiskonsonanttini antavat minut ilmi muualta tulleena, sujuvasta mie, sie, myö ja työ -sanojen käytöstä huolimatta.

Muutin Lappeenrantaan viime loka-marraskuussa keskellä pimeyttä ja räntäsadetta. Pimeys ja räntäsade eivät juurikaan haitanneet, sillä Lappeenrannan seurakunnan ovista astuttuani tuntui siltä kuin olisi kotiin tullut. Työkaverit alkoivat jutella niitä näitä, aivan kuin olisin ollut töissä jo vuosia. Puhe-
liaalle pohjoiskarjalaiselle niistä näistä jutustelu sopi vallan mainiosti. Sama tuntemus oli myös työtehtävissä.

Täysin sulavasti en kuitenkaan sujahtanut lappeenrantalaiseen katukuvaan. Ensimmäisellä työviikollani olin perjantaina lähdössä töistä. Kävelin Marian aukion läpi ja ihmettelin, miksi ihmeessä ihmiset hymyilevät ja nyökkäilevät. Onko minulla hammasahnaa naamassa tai vessapaperia kengän pohjassa? Vähän hämmentyneenä hymyilin takaisin ja jatkoin matkaa. Muutama vastaantulija toivotti hyvää viikonloppua ja olin vielä enemmän ihmeissäni. Pelailin hetken näyteikkunaa vasten ja varmistin, että näytän ihan ihmiseltä.

Seuraavalla viikolla töissä ihmettelin ääneen kokemaani. Mistä kaupunkilaiset muka tuntevat minut? Työkavereita meinasi todella naurattaa. Sain leikkimielisen oppitunnin siitä, kuinka täälläpäin Suomea tapoihin kuuluu tervehtiä vastaantulijaa ja ehkä jopa jutella bussipysäkillä muille bussia odottaville. Ei tarvitse olla papin viran tunnusta mukana, että pienen hymyn tai pari sanaa voi ohikulkies-
sa vaihtaa.

Hetken asiaa makusteltuani totesin, että niinhän se on tuolla pohjoisemmassakin Karjalassa. Murre muuttuu, mutta tavat ovat hyvin samankaltaisia. Vuodet, jotka vietin muualla Suomessa eivät saaneet vietyä murretteni, mutta tapakulttuuri oli vähän päässyt unohtumaan. Hyvin pian uusi kaupunki alkoi tuntua omalta myös työpaikan ja tehtävien ulkopuolella. Hyvin tänne on kaksoiskonsonanteineenkin pystynyt soluttautumaan.

Loppujen lopuksi murteella tai tavoilla on hyvin vähän merkitystä ihmisten välisissä kohtaamisissa. Kaipaamme kaikki tulevamme hyväksytyiksi ja rakastetuiksi sellaisina kuin olemme. Raamatussa meitä kehoitetaan rakastamaan toisiamme. Ystävällinen hymy ja jutustelu voivatkin olla yksi tapamme toteuttaa lähimmäisenrakkautta. Vastauksena kysymykseenne: Olen kiittolinen siitä, kuinka minut on otettu vastaan rakkaudella ja ymmärtävästi. Lappeenrannassa on hyvä olla.

HANNA-ELISA SIMONTAIVAL
Lappeenrannan seurakunnan seurakuntapastori

Pexels

YHTEISÖLLISYYS

Joutsenon toimintapäivässä tavataan ystäviä ja tutustutaan uusiin

Joutsenon seurakunta aloitti keväällä 2024 kuukausittaiset toimintapäivät, joita ehdittiin järjestää neljä kertaa. Tavoitteena on jatkaa suosituksi nousseita toimintapäiviä myös syyskaudella.

dea toimintapäiviin syntyi Joutsenon seurakunnan henkilöstön työkokouksissa. Dia-
konit **Katri Smolander** ja **Mervi Karhula** kertovat, että idea oikeastaan lähti suositusta, jo pidempään toimineesta, kesäkahvilasta.

– Mietittiin, että mikä voisi olla talvikaudelle samantyyppinen ratkaisu, jossa ihmiset voivat kohdata muita ihmisiä, Smolander sanoo. Niinpä työyhteisössä päädyttiin rakentamaan tapahtuma ruoan ympärille. Ytimessä on edullinen lounas ja päiväkahvit, joiden väliin järjestetään yhteistä tekemistä ja seurustelua.

– Tämä on osoittautunut onnistuneeksi ratkaisuksi, Karhula toteaa.

– Sosiaalisuus on se tärkein juttu tässä. Smolanderin mukaan monelle yksin asuvalle on tärkeää voida ruokailla yhdessä.

– Me tarjoamme sellaisen

tilan, jossa voi kiireettömästi syödä ja samalla vaihtaa kuulumisia ja solmia uusia tuttavuuksia. Lounaan hinta ei muodostune kenellekään kynnykseksi. Maittavan lounaan ja päiväkahvin saa muutamalla eurolla.

”Sosiaalisuus on se tärkein juttu tässä.”

MERKI KARHULA

Toimintapäivän suunnitteluun osallistuu koko Joutsenon seurakunnan työyhteisö.

– Pyrimme miettimään aina jonkin ajankohtaisen teeman, löyhästi kirkkovuoteen liittyvän, seurakuntapastori **Liisa Yli-Paavola** kertoo.

– Hyvin tärkeä osa jokaisessa päivässä on musiikki, josta vastaa kanttori **Maria Kuusiniemi**.

Eija Fabritius

– Ihmiset pitävät yhdessä laulamisesta. Olemme myös keränneet toivelauluja, joita kuuntelemme ja toiveita tulee enemmän kuin yhdellä kerralla ehdimme kuunnella.

Lisäksi päiviin pyritään järjestämään aina pieni jumppatuokio ja teeman mukaista askartelua.

– Toistaiseksi osallistujat ovat olleet aikuisia, mutta päivä voisi sopia hyvin myös lapsiperheille, löytäisimme varmasti sopivaa tekemistä myös lapsille, toteaa lastenhoaja **Sanna Mattero**.

Yhteisöllisyys ja seura saavat osallistumaan Rosanna Kuorttinen ja Ulla Loisa kertovat käyneensä kaikissa järjestetyissä toimintapäivissä. Tieto toimintapäivästä tavoitti seurakuntien kirkollisten ilmoitusten kautta.

– Minä luen yleensä kirkolliset ilmoitukset tarkkaan ja kun näin tämän, pyysin heti Rosan-

Eija Fabritius

Rosanna Kuorttinen (oik.) ja Ulla Loisa toivovat toimintapäiviin lisää monenikäisiä osallistujia.

naa mukaan, kertoo Lauritsalassa asuva Loisa.

– Olemme koulukavereita ja ystäviä vuosikymmenten takaa, Kuorttinen hymyilee.

Sekä Kuorttinen että Loisa vahvistavat järjestäjien tavoitteen tilaisuuden yksinäisyyttä poistavasta vaikutuksesta.

– Sosiaalisuus ja yhteisöllisyys

Joutsenon toimintapäivässä ohjelmaan kuuluu myös askartelu. Teema vaihtelee ja ideoita voi tuoda vapaasti esiin.

ovat erittäin tärkeitä ihmisille kaikissa ikävaiheissa. Yksinäisyys on liian yleistä, he toteavat.

Loisa kertoo olevansa aktiivisesti mukana vapaaehtoistyössä ja toimintapäivään osallistuminen on lepoa ja virkistystä itselle.

– On mukava tulla välillä jonkin toisen järjestämään tilaisuuteen vain seurustelemaan ja olemaan.

Toimintapäivän runkoa he eivät lähtisi muuttamaan.

– Jos rupeaa hyvää korjaamaan, voi mennä pilalle, Loisa hymyilee. He tosin toivovat, että entistä useampi uskaltautuisi mukaan. Kävijöitä on ollut tasaisesti 40-50 henkilöä, mutta lisää mahtuu vaikka tuplasti.

– Ja olisihan se kiva, jos mukana olisi monen ikäisiä ihmisiä, Kuorttinen toteaa.

Osallistujat mukaan suunnitteluun

Järjestäjät keräävät aina palautetta, joiden perusteella toimintapäiviä kehitetään osallistujien toivomaan suuntaan.

– Toivomme myös, että toimintapäivä tarjoaisi jokaiselle tilan ja mahdollisuuden osallistua haluamallaan tavalla, ideoiden tai vapaaehtoisuuden kautta, Karhula sanoo. Hän toivookin, että osallistujien kesken syntyä verkostoa ja yhteisöllisyyttä, että entistä useampi löytäisi oman paikkansa yhteisössä ja/tai seurakunnassa.

Mutta yhteisruokailu on kaiken ydin, sen myöntävät ja tunnistavat kaikki.

EUA FABRITIUS

➤ **Joutsenon toimintapäivät jatkuvat taas syksyllä. Seuraa kirkollisia ilmoituksiamme.**

Operaatio Joulun Lapsi

Operaatio **Joulun Lapsi** vie iloa ja toivoa itä-Euroopan kaikkein heikoimmassa asemassa oleville lapsille joululahjan ja evankeliumin Jeesuksesta Kristuksesta.

Keräyspisteet Lappeenrannassa:
Puoti ja Pannu, Lauritsalan seurakuntakoti, Kauppalank. 1
Vapaakirkko, Koulukatu 28
Betania, Armilankatu 31

Lue linkistä lisää: patmos.fi/joulunlapsi/etusivu/
LAPPEENRANNAN EV.LUT. SEURAKUNNAT

NUORI, TARVITSETKO TUKIHENKILÖÄ ARKEESI?

Tukihenkilötoiminta tarjoaa maksutonta ja henkilökohtaista tukea 13-29 vuotiaille. Yhteyttä voi ottaa kuka vain, nuori itse, huoltaja tai muu yhteistyötaho.

Älä jää yksin - ota askel kohti parempaa arkea tukihenkilön avulla.

lappeenrannaseurakunnat.fi/apua-ja-tukea

Tukihenkilötoimintaa tarjoaa
LAPPEENRANNAN EV.LUT. SEURAKUNNAT

Vertaistukea sururyhmästä

Lauritsalan seurakunnan sururyhmä

Vertaistukiryhmä kokoontuu seitsemän kertaa Lauritsalan seurakuntakodilla, Kauppalaninkatu 1, joka toinen torstai 10.10. klo 17 alkaen (tai toiveen mukaan). Ryhmään otetaan max kahdeksan henkilöä, ja vetäjänä toimivat pastori Kusti Koljonen ja diakonissa Maria Repo. Tiedustelut ja ilmoittautumiset pe 4.10. mennessä Teemu Revolle, p. 040 312 6421 tai maria.repo@evli.fi.

Lappeen seurakunnan surukahvila

Vertaistukiryhmä kokoontuu kuusi kertaa Lappeen srk-salissa, Kirkkokatu 10, keskiviikkona 9.10. klo 17 alkaen. Loput kokoukset pidetään 23.10., 6.11., 20.11., 11.12. ja 19.12. Kahvilan vetäjänä toimivat vt. kappalainen Teemu Muuri ja vt. diakoniatyöntekijä Anna-Maria Monto. Tiedustelut ja ilmoittautumiset ke 2.10. mennessä Teemu Muurille, p. 040 312 6604 tai Anna-Maria Montolle, p. 040 312 6621.

LAURITSALAN SEURAKUNTA
Lappeenrannan ev.lut. seurakunta

LAPPEEN SEURAKUNTA
Lappeenrannan ev.lut. seurakunta

On juhlan aika!
Lappeenrannan perheneuvonta täyttää 55 vuotta!

Juhlimme to 19.9. klo 17 alkaen
Kulttuuritila Nuijamiehessä
Synttärilakkukahvitarjoilu
75 ensimmäiselle klo 17-18
Klo 18-20 juhla-luento aiheesta
Tunnelukot ja parisuhde
luennoitsijana

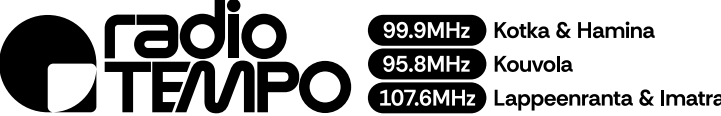
Miia Moiso
TM, tunnekuukaterapeutti,
pappi ja tietokirjailija
Musiikki
Heidi Harju
muusikko ja kuoronjohtaja

LAPPEENRANNAN
EV.LUT. SEURAKUNNAT

LAPPEENRANNAN SEURAKUNNAT ALOITTA YHTEISTYÖN RADIO TEMPON KANSSA

KUUNTELE SEURAKUNTASI asiantuntijoiden vinkkejä arjen tueksi Lappeenrannan seurakuntien

tarjoamasta tunnetorstaista. Radio Tempoon torstai-iltapäiviksi 5.9.2024 alkaen.

MITÄ KYHKYNEN SYMBOLISOI?

EUROOPPALAISISSA PERINTEESSÄ kyyhkynen on symbolisoinut rauhaa. Monissa urheilukilpailuissa on laskettu kyyhkysparvia ilmaan tuota rauhaa toivottamaan. Tuota perinnettä ei ole enää jatkettu eläinsuojelullisista syistä. Rauhan kyyhky on usein valkoinen.

Valkoinen kyyhky on myös Mikkelin hiippakunnan vaakunassa. Kyyhkysellä on suussaan oliivipuun oksa. Tässä viitataan vedenpaisumuskertomukseen Raamatun alkulehdiltä. Kun vettä oli satanut neljäkymmentä päivää ja yötä ja kaikki veden vallat aukenivat, vesi täytti kaiken maan. Vain Nooa perikuntineen ja eläimiseen pelastui arkissa. Nooa lähetti ensi korpin, sitten kyyhkysen. Kyyhkynen palasi oliivipuun oksa suussaan ja näin ilmoitti Nooalle, että vedenpaisumus on ohitse. Ja rauha ihmisen ja Jumalan välillä toteutuu.

Monissa kirkkoteksteileissä käytetään kuvaa alapäin lentävästä kyyhkysestä. Tällöin viitataan Jeesuksen kas-teen yhteydessä taivaasta ilmestyneeseen kyyhkysen. "Samassa taivaat aukenivat, ja Jeesus näki Jumalan Hengen laskeutuvan kyyhkysen tavoin ja asettuvan hänen päälleen. Ja taivaista kuului ääni: "Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mieltynyt." (Matt 3:16)

Kyyhkysellä on siis monta symbolista merkitystä: mm. viattomuus, rauha, rakkaus, Pyhä Henki.

LAPPEENRANNAN SEURAKUNTAYHTYMÄ MUKAAN GREENREALITY-VERKOSTOON

GREENREALITY NETWORK on Etelä-Karjalassa toimiva energia- ja ympäristöalan verkosto, joka luo jäsenilleen sekä alueelle kestävästä kasvua ja uusia liiketoimintamahdollisuuksia. Lappeenrannan seurakuntayhtymä haluaa olla mukana alueellisessa verkostossa, jossa edistetään niin kestävästä kehitystä, ympäristönsuojelua kuin ekologisia toimintamuotoja.

Seurakuntayhtymä on sitoutunut edistämään kestävästä kehitystä, ja sillä on ollut kirkon ympäristödiplomi vuodesta 2020 lähtien. Koska ympäristödiplomi on määräaikainen, seurakuntayhtymä on ryhtynyt päivitystyöhön diplomin uusimiseksi.

Lappeenrannan seurakuntayhtymä on jo vuosien ajan tehnyt kestävästä kehitystä ja ekologisuutta edistäviä toimenpiteitä omissa toimintoissaan. Näitä ovat olleet niin energiatekniset ratkaisut, työtöpojen sähköistäminen tai ekologisten tuotteiden

www.lappeenrannanseurakunnat.fi/info-ja-asiointi/ymparistodiplomi

www.greenreality.fi/greenreality-network

TYÖNTEKUÄ HARRASTAA

Yli 40 vuotta satulassa

Lappeenrannan seurakuntayhtymän viestintäpäällikkö Eija Fabritius voitti kultaa ratsastuskouluoppilaiden valtakunnallisissa mestaruuskilpailuissa Ypäjällä.

Hevosopistolla kesäkuussa järjestetyssä kilpalutapahtumassa nähtiin yli 900 ratsastussuoritusta. Raijan Tallin Kahaus-hevosella aikuistsastajien mestaruuteen yltänyt Fabritius on osallistunut Ypäjän kisoihin aiemminkin.

— Kaksi vuotta sitten olin tällä samalla hevosella pronssilla. Nyt sitten vähän petrattiin vielä.

Jännitys on usein estänyt häntä sijoittumasta kilpailuissa palkintosijoille.

— Nyt huomasin, että olin jotenkin rennomp, eikä minua jännittänyt häiritsevässä määrin.

Hän kiittää tästä paitsi kertynyttä kokemusta, myös valmen-

tajaansa **Raija Metsälää**.

— Kilpaileminen on sellaista itsensä haastamista ja antautumista arvostelulle, koska sitähän se kouluratsastus on. Tuomarit arvioivat jokaista liikettä, sitä, miten ratsastaja istuu ja vaikuttaa hevoseen, ja onko hevonen tyytyväisen oloinen.

Mitalisijoitus ei ole ollut hänelle kaikki kaikessa kilpailuihin osallistumisessa.

— Tärkeintä on aina, että saa ehyen suorituksen, aluetasolla muutoinkin kilpaileva Fabritius toteaa.

Yhteys pelaa

Fabritius aloitti ratsastusharrastuksen 11-vuotiaana.

Aune Hietaranta

— Luokkatoveri oli menossa tallille ja kysyi, lähdenkö mukaan. Minä lähdin. Hän ei enää ratsasta, minä en ole osannut lopettaa, hän nauraa.

Yhtä puoleltoista vuoden mittaista ja Etelä-Karjalaan muuton jälkeen tullutta lyhyempää taukoa lukuun ottamatta ratsastus on pysynyt tiiviisti arjessa mukana.

— Kovin pitkää taukoa ei osaa pitää, se on aina kuin kotiinsa mentä, se on aina kuin kotiinsa mentä, se on aina kuin kotiinsa mentä, se on aina kuin kotiinsa mentä.

Aikaa harrastukseen kuluu varsin paljon. Fabritius kertoo käyvänsä viikon aikana yleensä kolmella ratsastustunnilla ja muutaman kerran

ratsastamassa omatoimisesti.

— Ratsastuksessa parasta on ratsastajan ja hevosen välillä oleva yhteys. Kun löytää hevosen, jonka kanssa synkkaa, se on hienoa.

Ratsastaminen vaatii keskittymistä, eikä hevosen selässä voi miettiä muita asioita.

Kahaus-hevosella ratsastanut Eija Fabritius päihitti 46 muuta kilpailijaa aikuistsastajien sarjassa.

— Se on hyvä nollaus- ja rentoutuskeino.

Vaikka Fabritius ei ole murtaanut luuta ratsastaessa, hänelle on sattunut muutamia haavereita.

— Kerran jäin hevosen alle ja sain aivotärähdyksen. Kun on paljon käsitelty hevosia, niin onhan minua tietenkin joskus purtu tai potkaistu, vahingossa tai tahallaankin. Mutta mitään vakavaa ei ole sattunut.

"Kovin pitkää taukoa ei osaa pitää."

EIJA FABRITIUS

Ratsastusharrastuksen voi aloittaa niin lapsi kuin aikuinenkin. Siitä kiinnostuneita Fabritius suosittelee tutustumaan eri hevostal-leihin ja löytämään oman tyyllisen paikan.

— Ratsastus on siitä hyvä harrastus, että sitä voi harrastaa monella tavalla. Mutta aina kannattaa mennä ohjatulle alkeiskurssille, jossa oppii käsittelyä.

ATSO SUOPANKI

Kaisu Häkkinen (vas.) sisarusten ja äidin kanssa. Perheen kaatuneen isän valokuva myös kuvassa.

masennusta. Olen kuitenkin aina lukenut Raamattua ja sitten väsymyksen hetkellä tuli eteeni Jesajan kirjan 61:10 "Hän pukee minun ylleni autuuden vaatteet ja verhoaa minut vanhurskauden viittaani." Silloin tajusin, että eihän minun tarvitse tehdä mitään. Jumala antaa ja minä otan vastaan. Siitä alkoi parantuminen. Jumala on antanut minulle voimaa.

Opettamista ja lähetystyötä Venäjällä

Kaisu katsoo, että hänen opettajauransa ja tekemisissään on aina ollut vahvasti johdatusta.

— No onhan se aika ihme, että venäläiset tappoi minun isäni, mutta minä sain rakkauden Venäjän lapsia kohtaan.

Kaisun elämään on liittynyt vahvasti pyhäkoulutyö ja pyhäkouluopettajien opettaminen Venäjällä/Neuvostoliitossa 50 vuoden ajan, 1970-luvulta aina vuoden 2020 pandemiaan saakka.

— Olen lähtenyt, kun on pyydetty ja kutsuttu. Mutta nyt pandemian myötä Herra on sanonut minulle, että nyt Kaisu loppuu, enää ei tarvitse lähteä, Kaisu naurattaa.

Vuoden 2025 alkupuolella 90 vuotta täyttävä Kaisu Häkkinen kehottaakin kaikkia vaikeuksien keskellä olevia – olivat vaikeudet mitä tahansa – luottamaan Jumalaan ja kääntymään Hänen puoleensa.

— Toivoo on, ja se on Jumalassa.

Haastattelu
MAARIT BERG
Tekstin editointi
EUA FABRITIUS

MINUN TARINANI

Elämä Jumalan käsissä

89-vuotiaan Kaisu Häkkinen elämä ei ole ollut ruusuilla tanssimista. Hän on kuitenkin luottanut aina Jumalan suojaan ja armoon – eikä ole joutunut pettymään.

Kaisu Häkkinen lapsuusaikaa varjosti sota ja isän kaatuminen jatkosodassa elokuussa 1941. Kaisu oli tuolloin 6-vuotias isän tyttö. Tieto isän kuolemasta saavutti perheen evakomatkalta.

— Oltiin Ristiinassa maalaistalossa evakossa, kun eno tuli portille. Jo lapselle oli selvää mikä uutinen enolla oli kerrottavana.

Kaisulle on jäänyt mieleen, miten isä kirjoitti rintamalta ennen kaatumistaan.

— Hän kirjoitti, että jos hän tänne jää, niin kyllä Jumala teistä huolen pitää. Ja niin on pitänytkin, Kaisu toteaa.

Hän kuvaa lapsuudenkotiaan uskovaksi ja rukoileminen kulki luontevasti mukana arjessa.

Lapsuusaikaa väreittivät useammat evakoreissut ja välillä päästiin kotiin Lappeenrantaan.

— Meillä oli puutetta lähes kaikesta. Äiti sai isän työpaikan Kaukaan tehtaan konttorista, mikä auttoi selviytymään. Oli meillä kotiapulainen, mutta

Kaisu Häkkinen kotiapulani

äiti olisi mielellään päästänyt, mutta kun halusimme, hän myöntyi.

Todellisuus Ruotsissa ei vastannut kuvitelmia. Sisarusket joutuivat erilleen ja Kaisu sijoituskodin ilmapääri ei ollut kovin lämmin.

— Ei se tätikään kovin kiva ollut, mutta minä kävin itsekseni navetan takana rukoilemassa ja puhumassa Taivaan Isälle. Sillä tavoin jaksoin odottaa kotiin pääsyä, Kaisu kertoo.

Ruotsissa olo jäi onneksi vain 10 kuukauden mittaiseksi.

Elämä asettuu uomilleen

Kaisu kertoo, että vaikka reissu Ruotsiin ei kestänyt kuin vajaan vuoden, eivät noin kuusi vuot-

Soveltavan liikunnan tapahtumia

Tapahtumiin on vapaa pääsy, tervetuloa!

Soveltavan liikunnan syyssäpinät

Su 8.9. klo 10-13 Lappeenrannan urheilutalolla
Maksuton tapahtuma kaikenikäisille. Lajikoikeiluita, urheilijahaastatteluja ja kahvio. Sisäkengät tai tossut mukaan!

Pyörätuolikoripallon lajikoikeilu

La 14.9. Lappeenrannan urheilutalolla
Klo 11 alkaen lajikoikeilu
Klo 14 näytösottelu

Lisätietoja tapahtumista:
p. 0400 157 514, jenni.lehti@lappeenranta.fi
lappeenranta.fi/liikunta

Naiset Sanan äärellä

Parillisten viikkojen maanantai-iltoisin klo 18 Lauritsalan seurakuntakodilla, Kauppalankatu 1. Seuraava kerta 16.9.2024.

Tule tutkimaan yhdessä Raamattua mukavaan seuraan Ritva Asikaisen johdolla. Aluksi iltaate. Tervetuloa uudetkin mukaan!

LAURITSALAN SEURAKUNTA⁺
Lappeenranta ev.lut. seurakunnat

Kirkonkulman aamu Diakonian aamupala 2024 klo 9-10.30

Lappeen seurakuntasali, Kirkkokatu 10 A, (esteetön kulku hissillä)

3.9. | 17.9. | 1.10. | 15.10. 29.10. | 12.11. | 26.11. | 10.12.

Vapaaehtoinen maksu. Diakoniatyöntekijöitä tavattavissa.

Eläkeläisten leiripäivä Tuosassa 7.10.

Päivän teema liittyy vanhustenviihkkoon. Ohjelmassa mm. pientä ulkoilua. Bussikujetus, lähtö Lauritsalan seurakuntakodin edestä klo 9.30, kiertäen Hovinpellon, Hakalin, Tirilän ja Kaukaan kautta. Paluu noin kello 14.30. Leiripäivän hinta 15 € sis. ruokailun, kahvin ja matkan.

Ilmoittaudu Tuija Kokille pe 27.9. mennessä arkipäivisin klo 10-12 välillä numeroon 040 312 6422.

LAURITSALAN SEURAKUNTA⁺
Lappeenranta ev.lut. seurakunnat

Pohdi yhdessä, elämää, tarkoitusta ja uskoa avoimesta ilmapiirissä

Alfa-kurssi alkaa ke 25.9.2024
Lauritsalan seurakuntakodilla
Kauppalankatu 1

Rennossa ilmapiirissä tutkitaan yhdessä kristinuskoa 8 viikon ajan.

Jokaisessa illassa on tarjolla ruokaa, alustusvideot ja hyvää keskustelua.

ILMOITTAUDE VUOROKAUSIIN 18.9.2024
matti.anttila@evl.fi

KURSSI ON ILMAINEN!

LAURITSALAN SEURAKUNTA⁺
Lappeenranta ev.lut. seurakunnat

AAMUKAHVILLA

11 vuotta rakkaudesta teatteriin

Niilo Ruokonieni on monelle RATA-Ryhmän kesäteatteriesityksissä ja Lauritsala-seuran järjestämällä draamakerroksilla käyneille tuttu mies.

Syntyperäiseen lauritsalaiseen, kiharapäiseen 22-vuotiaaseen on myös saattanut törmätä Lappeenrannan Leirin Prismassa, jossa hän on myyjänä, tai Taidekoulu Estradilla, jossa hän on toiminut apuohjaajana ja opettajana. Näyttelijäkokemusta Niilolla on kertynyt kaikkiaan jo 11 vuotta.

— Alakouluiässä, 3.–4. luokan aikoihin harrastin kansantansseja ja breakdancea, mutta viidennen luokan alkaessa tanssi ei enää tuntunut hyvältä eikä omalta lajilta. Äitini Hanna ehdotti, että hakisin Taidekoulu Estradin teatterilinjalle. Yläasteen viimeisenä vuonna ja Lyseon lukion taide- ja teatteriluokalle siirryttyä oli sitten täysin selvää, että teatteri on minun juttuni ja tuleva ammatti. Niinpä päädyin vuodeksi opiskelemaan näyttelijän työtä Kauniainen kansalaisopistoon.

Mukaan RATA-Ryhmään
Aapo Stavén oli Estradilla Niilon teatteriryhmän opettajana ja ohjaajana jo yläasteen aikoihin. Toissa keväänä hän oli kysynyt suosituksia RATA-Ryhmän näyttelijäksi Estradin Heidi Parkkiselta.

— Aapo soitti ja pyysi mukaan RATA-Ryhmän tulevan kesän tuotantoon.

Viime kesänä ryhmä tuotti Pappilanpellon kesäteatteriin kauhukomedian Jättiläismansikoiden hyökkäys, joka sijoittuu joutsenolaiselle mansikkatilalle.

— En ole opiskelun, Estradin ja kaupan töiden takia pitänyt yhtään lomaa puoleentoista vuoteen, mutta ryhmässä on niin mukava tehdä teatteria, ettei se edes tunnu työltä. Yleisöä ei ole

ollut tämän kesän esityksissä niin paljon kuin edellisenä kesänä, mutta siihen lienee syynä se, että sekä näytelmä että sen ohjaaja eivät ole kovin tuttuja. Nythän ohjaaja vaihtui ensimmäistä kertaa koko RATA-Ryhmän historiassa.

Turku kutsuu
Niilo on valittu Turun ammatikorkeakouluun opiskelemaan teatteri-ilmaisun ohjaajaksi. Neli-vuotisiin opintoihin sisältyy teatteripedagogin tutkinto. Tällä hetkellä vaakakuppi kallistuu enemmän näyttelijän työhön.

— Lavalla pääsen paremmin ilmaisemaan itseäni näyttelijänä. Sitten on päiviä, jolloin tuntuu, että olisipa kiva olla tässä ohjaajan roolissa.

”Oli täysin selvää, että teatteri on minun juttuni.”
NIILO RUOKONIEMI

Näyttelijäntyö on vaativaa ja toisinaan todella fyysistäkin, eikä Niilolla todettu dyspraksiaa ole sitä helpommaksi tehnyt. Motoristen toimintojen koordinaatiohäiriö tarkoittaa vaikeutta suorittaa tahdonalaisia liikkeitä tai liikesarjoja.

Tahdonalaiset tarkat liikkeet ovat hänelle edelleen haastavia, mutta laajat liikkeet sujuvat helposti. Koska vaiva on ollut läsnä koko elämän, hän on oppinut elämään asian kanssa. Motivaatiota näyttelemiseen ei tämäkään vaiva ole syönyt.

Jättiläismansikoiden hyökkäys 2024.

Tosin uskoa omiin kykyihin koetellaan silloin, kun alan opilaistoksiin haettaessa saa kerta toisensa jälkeen hylkäävän vastauksen. Niilo antaa vinkin vastaavaan tilanteeseen joutuneille.

— Jatkaa vaan sen tekemistä mistä nauttii. Sillä saa pidettyä motivaatiota yllä.

Näyttelijän pitää sisäistää jatkuvasti esitettävän hahmon mielenmaisema ja tavat olla ja elää. Rooliin valmistautuminen lähtee tekstin opettelusta, jonka jälkeen Niilo tulkitsee hahmoa omista lähtökohdistaan ja ohjaajan neuvon pohjalta. Joskus rooli voi vaatia myös elämäntapamuutosta, jossa käytetään metodinäyttelemisen tekniikoita, jotta päästään haluttuun lopputulokseen. Myös hahmon maneerit ovat tärkeitä.

— Tämä korostuu silloin, kun samassa näytelmässä on useampi rooli esitettävänä ja pitää varmistaa, että maneerit hahmojen välillä erottuvat selvästi sekä katsojalle että itselle, eivätkä puoroudu keskenään.

Rooleja harjoitellaan intensiivisesti.

— Siihen pitää opetella, että rooli jää teatterin lavalle. Se voi olla muuten todella pelottavaa, jos se kotiin seuraa. Itselleni työ kaupassa, kotona tietokonepelit ja kavereiden kanssa hengailu ovat se tapa, jolla pääsen roolistat eroon.

Mieleenpainuvien roolien
Niilon 11-vuotisen näyttelijätai-paleen mieleenpainuvien roolien on ollut vuonna 2022 Sumpi – Älä elämää pelkää -näytelmässä, joka kertoo menetyksestä ja kuolemasta. Näytelmä pohjautuu hänen hyvän ystävänsä ja samassa taidekoulu Estradin ryhmässä olleen, auto-onnettomuudessa menehtyneen Roopen teksteihin, joista Estradin teatteriryhmäläiset tekivät viimeisenä hyvästini näytelmän. Näytelmä kertoo teatteriryhmästä, joka joutuu etsimään uutta normaalia, kun ryhmän yksi jäsen, Sumpi, kuolee.

Ryhmä pääsi esittämään näytelmän myös Lappeenrannan Saksan ystävyyskaupunki Schwäbisch Hallin nuorisoteatterifestivaaleilla.

Kuten jokaisella näyttelijällä, myös Niilolla on unelmarooli, jonka haluaisi tehdä ja toiveita tulevaisuudelle.

— Risto Rappääjä ja polkupyörävaras -elokuvassa on Martti Syrjän esittämä lääkäri, joka on niin hölmö hahmo, että se olisi hienoa tehdä. Mitä tavoitteisiin tulee, niin meillä Lappeenrannassa on valtakunnallisestikin korkeatasoista taiteen perusopetus-

ta esimerkiksi Taidekoulu Estradilla, mutta jos haluaa jatkaa eteenpäin, niin tarjontaa ei ole. Siihen toivoisin lisää tarjontaa.

Verkostoituminen teatterin alalla on Niilon mukaan tärkeää, jotta töitä Suomessa riittää. Esimerkiksi Kauniaisissa kansalaisopiston kursseilla oli vierailevia opettajia, joihin pääsi tutustumaan ja sitä kautta luotua verkostoja casting-yhteisöön. Varsinkin Lappeenrannassa, jossa piirit ovat pienet, ohjaajien tunteminen on kaiken a ja o, jotta saa esimerkiksi keikkatöitä yksittäisiin tuotantoihin.

Niilo antaa lopuksi neuvon teatterin tekemisestä haaveileville nuorille.

— Ilmoittaudu Taidekoulu Estradiin! Siellä on mahdollisuus opiskella teatterialaa laaja-alaisesti.

JUKKA KOSONEN

Kuvat Jukka Kosonen

SEURAKUNTATERVEHDYS ILMESTYY

seuraavan kerran 30. marraskuuta Etelä-Saimaan välissä uusin, jouluisin aihein.

Voit lähettää palautetta, juttuideoita ja materiaali-ehdotuksia lukijanpalstalle 21.10. mennessä lehden verkkosivun lomakkeen kautta tai sähköpostilla: eija.fabritius@evl.fi.

Lehti on saatavissa sähköisessä muodossa verkkosivuillamme lappeenrannanseurakunnat.fi/seurakuntatervehdys.

Verkkosivuiltamme lappeenrannanseurakunnat.fi löydät myös ajankohtaiset blogimme ja uutisemme.

Hyvää syksyä!

Seuraa meitä myös somessa:

facebook.com/lappeenrannanseurakunnat

instagram.com/lprseurakunnat

youtube.com/lprseurakunnat